

DEBRECZENI HIRLAP

Infizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 6 frt., negyedévre 3 frt. 50 kr. egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivétellel.

Felolós szerkesztő

Ifj. Gily Ede.

Kiadó s laptulajdonos.

Kutasi Imre

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. (Gáll-ház (emelet)).

Kiadóhivatal: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).

Árjegyzék a legmorsékeltebb árszámtól mellett vezetnek fel.

Egyes szám 4 kr.

Feltámadás napja.

Debreczen, április 4.

Ünnepre zúgnak a harangok. Harmadnapra fölszakadozott az ég gyászlepele, fényben, dicsőségben, földet rengető erővel felett vissza Golgothának megnyílt szája: feltámadott! A keresztény világ nagy ünnepét választjuk mi is emelkedett alkalomul, hogy a társadalom figyelme terelődjék oda, mely nélkül Herder szerint Europa valószínűleg a zsarnokok zsákmányává, folytonos viszály színhelyévé, vagy mi több mongol sivataggá változott volna, mely nagy tényező nem más, mint a keresztény áhitat fönsege.

Mily megkapó a feltámadó isten-ember nagyságának fényes elismertetéséről az a közvetlen kijelentés, a mit a nagy Napoleon mondott. Ime: „A világon csak három hadvezér volt: Nagy Sándor, Caesar és én“. Daczára hadi tetteiknek Sándor és Caesar csak mindég, egy feladat maradnak a tanulók előtt; és napjaitokban ki szereti őket? Így vagyok én is, emlékem talán ötven-hatvan évig élni fog egy vitéznek szívében, de szeretni senki sem fog már engem. Csak egy ember van, a kit tizenhatsz század után is szeretnek a földön s ez Jézus! De mit is beszélék?! Hiszen Jézus nem volt ember.

A lángész eme meghódolása jól esik, a mint a béke malasztját hinti az ember

lelkébe az észme örök életének simbolikus nagy ünnepe: husvét.

Nem fog meglepni senkit, hogy midőn a közélet terét mindjobban előnti a felfakadó botrányok piszkos talajvíze, ha e nagy ünnep hangulatában a sajtó ennek morális hatását méltatja.

Mert ott tartunk már, hogy a bűnös, megfélekedezett ember megigazulására nem egyedül a predikáló szék hivatott: a sajtó, mely a modernség hamis bálványa imádatában eszméi célját feledve, az emberek gyöngeségei legyezgetésére és kielégítésére basirozza céljait, legalább azt a hangulatot igyekezzék két kézzel megragadni, melyekben haszonnal szólhat, ünnepi alkalmal az emberiség valódi nagy céljai mellett.

Az áhitatos ember ne féljen, hogy atheisztává válik az emberiség. Két ezer év ostromolja már Golgotha ormát, de a kereszt rendületlenül fennáll ma is és csak áldozatai válnak koronként. A tömeg nem okosodott, nem javult, nem tért meg s kik üdvözlésére vállalkoztak: azok ellen szegődik. Egyszer a farizeusok és irás tudók, mások a királyok és miniszterek zsoldjában és parancsára. Nem kell új intézmény feltalálásáról gondoskodni, a tiszta erkölcs s őshit régen létezik. A világ Megváltójának religiója ez, mely az emberi rendeltetés minden egyes nagy feladatát megoldá; melynek lábaihoz jövőnek magukat a legnagyobb lángelmék, mely uralma alá

sorolta a polgárosított népeket, finomítá erkölceiket, ihleté dalaikat, tárgyat nyújt a költészetüknek, festményeiknek, szobraiknak; beoltá jellemét minden nemzeti lélekbe. Letűnt ezen vallás egy pillanatig az emberi léleknek szörnyű viharában és megszűnvn a zivatar, a hitszükségnek érzete is visszatért. Jelentkezve a lelkek mélyében, mint természetes és nélkülözhetetlen hite a világnak. Nem az atheismustól való félelem fog el, mert hiszen az isten-ember, kit ma ünneplő zsolozsmák dicsőítenek, hogy feltámadott, — hiába nem szenvedett kin halált, a humanismus eszméje; a kereszténység nem halhat meg.

De lehet, hogy a mostani dekadens áramlat soká, kelleténél tovább fog tartani; azért ragadjátok meg ti jók és igazak a feltámadásnak mai szép ünnepét is az emberiség nagy tévedéseire és bünei megjavítására, ajkaitokról hangozzék föl az az önérzetes tudat, hogy az észme meg nem hallhat a halleluja örömeke mellett egy jövőjében bizó emberiség ünnepelje a feltámadás napját, mindég csak egyre, egy nagy gondolatra irányítva figyelmét, hogy Krisztus ember lett, hogy az ember azzá lehessen, a mi Krisztus.

Békességes husvétü ünnepek felvirradását kívánjuk a hazaszerető hajlékokban, hol az istennek félelme a hazaszeretetével és jövőjébe vetett bizva bizvással karöltve találkozik!

Halleluja!

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

A piros tojás.

Irta: Papp Andor.

Mikor Lola, a sárvári uradalom gazdatisztjének leánya egy nagyobb betegsége után lábadozó állapotban időtöltésül emlékei között keresgél, a szemben lévő kredenczen szemébe ötlött egy régi kedves emléke: a piros tojás. De ugyanakkor, mikor annak édes multja felüli kellemes ábrándjának engedte volna át magát, kocsizőrej, majd idegen hang csapta meg fülét.

Még alig hogy félbe tudta hagyni és félre tenni emlékeit, mikor már kopogtatás hallatszott s jött be sem várva a szabadot, benyitott a nappaliba, a hol Lola volt.

— Ah maga Béla — mond elszörnyülködve a leány — még megijeszt, de hogyan kerül ilyenkor hozzánk, hisz ha jól tudom...

— Igen, jól tudja, az egyetemen kellene lennem, de haza jöttem és pedig kegyed kedvéért — vágott közbe a jövevény Hegyi Béla, ki a szomszédos uradalom gazdatisztjének jogász fia volt.

— Ne bolondozzon hát, és ilyenkor teszi látogatását, mikor tudja, hogy papa az uradalomban van elfoglalva s kedves anyámról meg tán hallotta, hogy ma a városban bevásárolni van; a miből az következik, hogy ittthon a cselédségen kívül magam vagyok s ily esetben fiatal embernek nem illő látog-

gatást tenni. Szinte azt kell hinnem, hogy célzatosan jött ilyenkor s ilyen utiporosan hozzánk.

— A mint elébb mondám, kegyed kedvéért s a miből önként következik, hogy csakugyan célzatosan, bár ha alkalom nem kínálkozik, másképp is eshetett volna. Hallgasson ám meg különben, ha minden egyéb bevezetés nélkül ennyire jutottam. Tudja, hogy ma holnap jogász éveimnek vége, ez is a mi kicsit haza hozott, mert az után jön a komoly munkálkodás; azt tudja, hogy a molyos könyveknél kellemesb emlékeim a mi gyermekjatekaink, ne csudálkozzék hát ezek után, ha oda lukadok ki, hogy mielőtt tovább akarnék az élet utján menni, az én játszótársamhoz jöttem petyhüdt erőmet felfrissíteni, a mult játékaiból a jövő munkájában, vagy a mi épp kegyedtől függ — ha ugy tetszik — a jövő játékában.

— Ah, Béla, hisz maga most valósággal deklamál; ki hitte volna mindezt magáról, hogy így megváltozik. De meg mi összefüggésben van mindez, a mit beszél, az én nekem való kedvbenjárással.

— Egyszerű s majd arra is rátérek. Avval azonban csinyjén kell bánom azért is, mert még kemény fának érzem, a mit most mozgatni akarok, meg aztán engedjen előbb, hadd pihengjem ki magam azon porosan, a hogyan a vasutról jöttem, itt először, mielőtt haza mennék, mert ne feledje, kedves mamájával tényleg találkoztam a vonatnál s tudom azt is régről, hogy papája ilyenkor künn jár, hát felhasználtam az alkalmat, hogy a mi kis falunkba jövetelemkor előbb alkalmilag kegyed-

hez bekopogjak s mivel oly sok mondanivalóm van, egyuttal ha lehet avval is kapóra leszámoljak.

— Ember, de hisz maga egész konfuzus, még összezavar. Micsoda számolni valója van velem négy szemközt. Félek magától Béla, kérem várjunk legalább tán, míg a papa jön?

— Felesleges. Ösmer engem Lola; tudja, hogy nem szoktam az illedelem korlátain túl menni. Meg aztán olyan egyszerű mit mondani akarok s ha tudná még mily szivesen is jöttem, készséggel fogadna s már beléptemkor üléssel, maradással kínált volna.

— Béla, mire jó ez a szemrehányás? Hisz nálunk mindig otthon volt! Eresze magát, ugy min' előbb, helyezkedjék kényelembe s ha tetszik, csevegjünk.

Mielőtt tovább mennék, nézzük a képet közelebbről.

Lola a sárvári uradalom gazdatisztjének Bedő Aladárnak egyetlen leánya, ki szüleinek mindenkor becézett szemefénye volt; most is, hogy a leány egy nagyobb hülésből keletkezett betegségből diadalmasan került ki, jó anyja valami kedveskedésen törte a fejét s azért távozott a városba, hogy neki valami ajándékot hozzon.

Faluhelyen a jó szomszéd megbecsülhetetlen valami s esoda-e ha Bedő Aladár az ő szomszédos uradalomban lévő kollegájával szintén barátságot kötött. A szülők barátságát követve a gyermekek egymásiránti rokonszenve, s hogy a kis Lola a Hegyiék Bélájával mindig ugy rokonszenvezett, azt tán a természet törvénye hozta ugy. Elég az hozzá, hogy mikor Bélának, ki gimnáziumait otthon

Politikai hírek.

A kvóta.

A magyar kvóta-bizottság megkereste a pénzügyminisztert, hogy készítsen kimutatást azokról az összegekről, a melyek erejéig Magyarország a fogyasztási adók és a vám-visszatérítés eddigi elszámolási módja folytán megkárosodott. A pénzügyminiszter e kimutatást a legközelebbi napokban fogja a kvóta-bizottsághoz juttatni.

A delegációk összehívása.

A delegációk egybehívásának idejére nézve még nincs megállapodás. Ez csak akkor lesz lehetséges, ha a magyar országgyűlés a költségvetést elintézte, s mostani negyedik ülészakot bérekeszti, s ez országgyűlés ötödik ülészakát megkezdi, a melyben aztán a Ház újjáalakulása után megválasztanak a delegációk egybehívásának időpontja csak mindezek megtörténte után lesz megállapítható. Hogy a közös miniszterek április 8-án Budapestre jönnek, az csak a delegációk elé terjesztendő költségvetésekkel, zárószámadásokkal és más jelentésekkel függ össze.

A kiegyezési tárgyalások.

A husvét után folytatandó kiegyezési tárgyalásokon az őrlési forgalom, a vasuti díjszabási ügyek- és a déli vasut megváltásának kérdésein kívül, a fogyasztási adók egész komplexumával is fognak foglalkozni. Az utóbbiak dolgában az utolsó bécsi szóbeli tárgyalások alkalmával több részről újabb óhajások nyilvánultak, a melyek megvitatása mostan írásbeli úton történik. E jegyzék-váltást az osztrák és a magyar miniszterek újabb összejöveteléig valószínűleg be is fejezhetik.

A katonatiszti fizetések.

A folyó hó 8-án Budapesten tartandó közös miniszteri értekezleteken tanácskozás

tárgyát fogja képezni egyebek közt a katonatiszti javadalmazások új szabályozásának kérdése is. Erre vonatkozólag Krieghammer közös hadügyminiszter részletesen kidolgozott tervezetet fog előterjeszteni, amelyet különben már megismertett a magyar és osztrák pénzügyminiszterekkel. A tervezett igen jelentékeny emelést in-volválja magában a közös hadügyi kiadásoknak.

A közigazgatás rendezése.

A belügyminiszteriumban már elkészült a közigazgatási rendezésre vonatkozó az a négy törvényjavaslat, a melynek elkészültét a kormány programja első kifejezése alkalmával kilátásba helyezte. Magától értetődik, hogy ezek eddigelé még csak előadói tervezetek, a melyeket egymással összhangzásba kell hozni. Tekintettel arra, hogy eme javaslatok parlamenti tárgyalása ez évben már úgy sem várható csakis a nyár folyamán fogják azokat közzétenni. A négy tervezetnek címe: 1. a vármegyékről; 2. a városokról; 3. a községekről; 4. a fegyelmi eljárásról.

Brankovics és a belgrádi teológusok.

A teológiai fakultás hallgatói múlt vasárnap gyűlést tartottak, mely Brankovics patriárka mellett tüntetett. Híre jár, hogy ez eljárás felszólalásokra adott okot, melyek következtében Izmilján arki-mandritát, a papnevelő igazgatóját, valamint Popovics Atanaziust és Vaselenovics Stva tanárokat hir szerint elbocsátják.

Külföld.

A hármasszövetség.

Egy idő óta egyes külföldi lapokban teljesen légből kapott hírek jelentek meg a hármasszövetség küszöbén levő megváltoztatásáról. Többi közt Nigra gróf bécsi olasz nagykövet római utját is ezekkel a hírekkel

hozták összefüggésbe. Mindemez-üres koholmányokkal szemben jó forrásból biztosítanak, hogy Sermonetta hg. olasz külügyminiszter és Rudini miniszterelnök ujabban szükségét látták ugyan annak, hogy olaszország több nagyköveteivel személyesen értekeznek, azonban e tanácskozások Olaszországnak csupán a hármasszövetséget nem érintő aktuális ügyeire szorítkoztak és Nigra gróf utazása kizárólag ezekkel függ össze, a mennyiben az ő részvétele is az említett tárgyalásokban fölülte kívánatos volt.

Az ijedező Románia.

Bukaresti politikai körökben Ferdinánd fejedelem pétérvári utazása nagy nyugtalanságot idézett elő. Azt hiszik, hogy Oroszország és Bulgária között titkos szerződés jött létre, amely szerint Várnát és Burgaszt orosz csapatok fogják megszállni. Oroszország továbbá egy Balkán-föderáció alapításán fáradoznék, amelyhez Bulgária és Montenegró tartoznának.

Sándor szerb király utazása.

Az „Izedin“ török császári vacht itt horgonyt vetett és bevárja, míg Sándor szerb király Athos hegyéről ide visszatér, hogy Athénbe vigye. A yacht ekkor a pireusi kikötőben fog horgonyozni és a királyt visszaviszi Szalonikibe. A hajó fedélzetén vannak a szultán hadsegédei: Izedbasa és Rizabég, egy udvari fényképész, hogy a király utazásában felvételeket tehessen a szebb tájakról. Katonai zenekar is van a fedélzeten s a konyháról is gondoskodott a szultán, a mennyiben a Yildiz-palota személyzetéből küldött ki néhányat a szerb király rendelkezésére.

Ferdinánd fejedelem pártfogója.

A szultán melegen interveniált a pápánál Ferdinánd fejedelem érdekében, és a pápa ennek következtében megszüntette a fejede-

magántanárral végezte, egyetemre kellett menni, a kis Lola, ki az idők folyamán felcseperedett nagy leány lett, nagyon érezte a játszótárs hiányát. De hát Bélának mennie kellett; az öregek meghányták vetették a dolgot s oda lyukadtak ki, hogy ha már az alsóbb iskolákat nem végezte, az egyetemet pontosan látogassa s aztán jöjjön haza, legyen a mi akar, csinálja kedvére.

Béla e találkozáskor épp a végít járta az iskolának, már ott tartott, hogy haza jön s nem lesz se doktor juris, se más hivatalnok, hanem gazdász otthon az ő kis birtokukon, ha megszorul, ugys hasznát veheti még akkor is mindig tanulmányának.

Lola betegsége fájdalmasan érintette Bélát s még jobban ösztökélte arra, hogy vágya, mely szerint a leány övé legyen, teljesebbé menjen. Bár Lola nem tudta, hogy az öregek a betegség minden mozzanatáról értesítették őt, mégis sokat gondolt viszont reá legutóbbi betegségekor. Történt egyszer, hogy egy nagyobb lázalmában beszélve, olyasféle vallomást tett, hogy ő Béla nélkül nem fog tudni élni, mi Bélának levél útján fülébe került s alighanem ez a mágnes, mi a leány kedvével és a leszámolással van összefüggésben.

Mikor hát kellőleg kényelembe helyezték magukat, a két szomszédos zsolyén elhelyezkedve, nehezebben bár mint az előbb, Béla mégis meg kezdte az abban maradt beszédét.

— Így ni — mondá — most már nem is vagyok oly izgatott s nem is oly ijesztő, talán szívesebben fog hallgatni.

— Hogy kedved beteg volt Lola s hogy abbéli örömmnek adjak kifejezést, hogy immár jobban van, ez nem elég ok jövőrelemre?

— De igen, csakhogy nem pusztán

azok vezették magát oly messziről s egyenesen ide Béla.

— Jól tudja, bár az okot magát legkevésbé; azért igyekszem, hogy érthető legyek. Tudja meg, hogy betegsége lefolyásáról kellőleg voltam tájékozva s így annak minden mozzanatát tudom. Hogy mért, úgy hiszem felesleges ebbeli érdeklődésemnek bővebb magyarázatját adnom. A legutóbbi levél mit szüleimtől betegségről kaptam, pár sorában így szólt: „légy okos fiam s hü gyermek játékaidhoz, mert a kit te úgy féltettél még a szellőtől is — szeret“. S bizonyosságul oda volt írva, hogy kedved Lola egy lázalmában azt mondta: hogy nem tud nélkülem élni. Azért jöttem hát, hogy megbizonyosodjam saját szememmel az édes valóról, hogy im kedvére itt legyek, hogy tegyen velem a amit akar Lola, a mult játékával a jövő játékában.

A még gyenge leány kit kissé hirtelen érintett e szavak, nem tudta, hogy válaszolnia vagy örülnie kell-e beszédre, de úgy érezte kicsiny szívét, mintha arról egy kő esett volna le, hogy könnyebb s tudta, hogy ez az, a mi még hiányzott, hogy egészsége teljes legyen. Örömének tehát látszatban adott csak kifejezést; Béla pedig felhasználva a kedvező helyzetet, folytató:

— Látja Lola, mint kisdéd gyermekeket már a bölcső hozott bennünket egymás mellé, habár az éveknél kis különbözetével, de én, a nagyobb és erősebb Béla mindig hü védője voltam még a szurós virágokkal szemben is a kisebb és érzékeny Lolának. A gyermekévek lejártak idáig, most következik mindkettőnkre a legszebb kor, a virágnylás kora, ez is egy újabb játék lenne csak nekünk, — hogy boldogok leszünk kétségtelen, mert hisz jól ismerjük egymást; ne tépjük hát el azt a ki-

csiny, de erősebb kötelet, a mi bennünket összetartott, hanem erősítsük, fűzzük egymásba, ha lehet.

— Hallgasson Béla — mondá a leány — nem hallgathatom tovább beszédét, de meg apa kocsija robog s még tán meg is haragszik reánk, ha bejön, hogy mi itt benn egyedül, együtt így beszélgetünk. Erresszen kérem, nem tudok mit csinálni zavaromban, szavaira pedig nincs egyelőre válaszom.

— Csak beismerését akarom legalább Lola annak, hogy elég jókor jöttem még s nem haragszik-e tettemért. Látja, ezt kellett, hogy négy szemközt mielőbb megmondjam; most pedig már jöhet a papája, majd kivagjuk magunkat amugy diákosan előtte is.

Lora erre jóízűn kacagott. S épp idejékor rejté zavarát a nevetés örve alá, — mert az öreg Bedő Aladár léptei hallatszottak, — a mint sietve jött a nappali szoba fele, hogy Lola egészségének állandóságát megtudakolja. Béla hamar feltalálta magát s az ajtóig elébe ment az öregnek, — megszólítottván azt.

— Bedő bácsi!

— Nos — kérdé az öreg nagyot nézve s a magyar typusnál megszokott mogorvás, de mind a mellett békülékeny hangon folytató — hát te mi jártaban vagy itt s még hozzá ilyenkor, mikor lányasszony egyedül, tán csak nem a vonatról egyenest ide tartottál?

— Már megvallom úgy van, s akaratlanul rosszkor jöttem. — mondá tettetve — de azt hittem, ha az ember leányzóba jár, mindig elég jókor jön, meg oszt' akkor lehet a leányt legjobban megítélni, mikor egyedül szorgoskodik a ház körül.

— Pokolba te, elhajtottad a sulykot — nevetett incselkedve az öreg — hisz be-

lem házi kápolnájára elrendelt interdiktumot megengedte, hogy ebben a kápolnában katolikus rítus szerint üljék meg a husvétii ünnepet.

Egyről-másról.

Füst.

Egy pápaszemes tudós, aki német volt, tehát alapos és hosszú haju s e mellett sok mindenre ráért a multkoriban kiszámította, hogy évente mennyi dohányt füstöl el a tisztelt emberiség.

Az eredmény kilókban egy rettenetes hosszú számsort tett ki, kitudja kimondani.

Az emberek azonban nem csak sokat dohányoznak de sokféleképen teszik is ezt. A dohányzókat általánosságban három fő csoportba oszthatjuk, vannak a kik pipáznak a kik szivaroznak és a kik cigarettáznak.

Talán fordítva kellett volna mondanom az ember először cigarettázik, később szivarozik s legutoljára tér pipához.

A cigarettá az unalom, a szivar az élvezet, a pipa nyugalom füstölő szere.

A cigarettázó csak füstöl, a szivarozó e mellett éledeleg, a pipázó pihen.

A cigarettá az utcáé, a szivar a társaságé, a pipa a családé.

Legkönnyebb a cigarettá, a legizlésebb a szivar, legkényelmesebb a pipa.

A cigarettá gondülő, a szivar a mulattató, a pipa a jó barát.

A pipázó emberiség sok alfajra oszlik!

A kávéházi pipázó valóságos zsarnok, az otthon pipázó családapa valóságos helota. Amazt a pincérek rettegik, emez a feleségétől retteg.

Az pófékel, ez szopogat. Amaz egy egész asztaltársaságnak a levegőjét képes megkeseríteni — emennek szegénynek még egy pár fehér ablak függöny is megkeseríti az életét.

A szivarozók száma a civilizáció s a kultúra fejlődésével arányosan növekszik.

teghez jöttél ezuttal, meg tán volt alkalmad ahhoz elég Pesten, minek neked ilyen falusi kis leány.

— Ősi jusson — pattan fel e nem remélt Béla, majd Lolára tekintett, hogy ő is mondjon valamit már.

De az öreg észrevette s leintette Lolát, nemét másra terelve beszédét. Közben pedig újból helyet foglaltak mindnyájan, hogy elbeszéljenek egyről-másról. Béla azonban ekkor nem tudott már maradni nyugodtan s engedelmet kért, hogy elmenjen, megvinni jöttének hírére haza, persze ki nem feledve a mentégből, hogy délután, ha a kedves mama eljön, ismételten teszi tiszteletét.

Lola szívesen eresztette, mert neki is egy kis nyugalomra volt szüksége, de utraivalóul, biztatásul odasugta neki:

— Reméljen.

Délutánra kelve hát reményekkel telve jött vissza Bedőkhöz Béla; haza csupán azért ment, hogy átöltözzön és jöttéről értesítse szüleit, de otthon nem tudott tovább maradni, még bizonyosat nem tud Lola szándéke felől.

Az öregek látva gyermekük felizgatott kedély állapotát, engedték őt, mert tudták különben, hogy nem rosz az, mit cselekszik. Azért mikor az öreg Bedőné viszontlátta, csak avval kezdte hozzá beszédét:

— Jól ment, csak folytassák! — majd hozzá tevő — rosz gyerekek mindent tudok.

— Mit néném? — kérde Béla tettetéssel — talán mert itt voltam a délelőtt? . . .

— S hogy mit mondott Lolának!

Itt már kitérhetlen volt a válasz. Béla hát hamar megadta magát, annál is inkább hogy mielőbb bizonyosat tudjon.

— Ugy bocsánatra számíthatok legalább tettemért? — mondá még.

Itt már többféle speczies található.

Van, aki előtte nem is szivar a szivar, ha csak nem staniol köpeny burkolja gyöngéd tagjait, vagy legalább vitézkötés nem diszité dagadó keblét.

Amint kigöngyöli finoman, gyöngéden a mint megropogtatja óvatos szeretettel, amint ajkai közé viszi lassan, vigyázva, — amint meggyújtja ügyesen, hogy egyenletesen fogjon lángot, — oh ez csupa művészet, csupa tudomány. A termet kiegyenesedik, a mell megfeszül az arc bizonyos ünnepélyes komolyságot vesz fel és a mint az első kék füstkarikák illattal töltik be a levegőt, mennyei kéjérzet lüktet végig minden idegen.

Ezek a szivarozás művészei.

A közönséges szivarozók azután igen sokfélék.

Vannak, akik világos és a kik barna szivart szívnak s akik csak vásár- és ünnepnapon jutnak ehhez a gyönyörűséghez, van aki szipkába rakja először a beceses tekereset és ki péppé rágja fogai között.

A trafik terméke között a legkapósabb a virginia. És ez nagyon érthető.

A dohányzás harmadik és egyre nagyobb tért hódító neme a cigarettázás.

A cigarettázók is sokfélék. Vannak tokos és toknélküli, trafik és saját készítményű cigarettázók, elégedett, boldog férfiú vég-szükségt esetén akár csupa itatós papírt is élvezettel tudna végigfüstölni.

A ki maga készíti a cigarettáit, az gourmand, a ki válogat és kritizál; a sodrában szemképrázató művészetet produkál, a saját készítményeinél kitünőbbet nem ismer és a bajusza állandóan le van perzselve, mert addig szívja a cigarettáját, míg csak az ajkait meg nem perzseli.

Végül talán szintén a dohányzók közé sorozhatnám azokat a tavaszkoru fiatal urakat

— Nem.

— S büntetésem? . . .

— Magáé lesz Lola.

Béla és Lola e kijelentés után örömben nem találtak helyeket s a nappali szoba, a hol ismét voltak, erősen megsínylette az öröm hatását, mert Béla jókedvében tánczra kerekedve ugrándozott, úgy, hogy minduntalan beleütődött valamibe s végül a kredenczet feldönté.

— Jaj, most a piros tojást is összetörte — mondá Lola, — ki legelőbb azon kellemes emléket vevé észre.

— A piros tojást . . . a mit még én adtam — eszmélt hirtelen Béla.

— Igen.

— A piros tojást, a mire oly szépen rajzoltam azt a esőkolódzó galambpárt s a mire azt mondtam akkor tréfából: Lola vigyázzon, hogy olyan pár legyünk mi is.

— Az az — igyekezett a hangulathoz illő keserű arcot mutatni Lola.

De az anyja hamar közbeszólt:

— Vigasztalódjatok gyerekek — mondá — annak ugy kellett lenni; eddig azért kellett Lolának, hogy figyelmeztető emléke legyen, most már nincs szükség rá, ma holnap egymáséi lesztek, szabadon szedhetitek az élet örömeit. Az lesz csak az igazi, a legszebb piros tojás.

Csend lett, csak Béla duruzsolta, még jobban örülve mint bánkódva:

— Ejnye, ha előbb tudtam volns, hogy így kell annak lenni, előbb törtem volna össze azt a piros tojást.

A két szomszéd kuria gazdatiszti lakában pedig sokat beszélnek azóta az eltört piros tojáról, meg Lola és Béla egyetértéséről és boldogságáról.

akik bokrok árnyában nádpálcát szivaroznak Mem mondok rólok semmi rosszat, hiszen legtöbbször éppen azzal bünteti őket a világrendre felügyelő böles gondviselés, a mivel vétkezének.

Vidék.

— **Nagyvárad új városháza.** Tegnap délelőtt ismét három városi tervrajz érkezett a polgármesterhez. A tervrajzokat még elfogadták, mivel azok még a pályázati határidő lejártá előtt adattak a póstára. Így most a beérkezett tervrajzok száma nyolcz darabot tesz ki. A tervrajzok közül egy darab Nagyváradról, egy Kolozsvárról s három Budapestről, kettő Bécsből s egy darab Drezdából érkezett. A pályamunkák a következő jellegűket tartalmazzák: „Győzzön a jobb”, „Magnum Varadum”, „Városháza”, „Nagyvárad”, „Grosvardein”. „Isten áldása legyen Nagyváradon”, „Nagyvárad” és „Munka a nagyság”. A tervrajzokat Steindl Imre műépítész, műegyetemi tanár, Ybl Lajos műépítész, Bozóky Béla, Busch Dávid főmérnök és Csordacsics Ferenc városi építész által álló szakbizottság e hó 8-án délelőtt fogja felbontani. Három napon át fog tartani a szakértők bizottságának ülése. Április hó 11-én délelőtt ül össze az összbizottság, hogy a szakbizottság előterjesztését a tervrajzokat illetőleg meghallgassa.

— **Magyar viselet.** Szabolcs vármegyében egyre terjed azok száma, kik magyar ruhát viselnek. A napokban határozta el a vármegyei közgyűléséből kiküldött bizottság, hogy a május hó 11-én tartandó diszközgyűlésen a vármegye bizottság tagjai díszmagyarban jelenjenek meg. A nyíregyházi főgimnázium tanári kara szintén magyar ruhát fog viselni a millenárius ünnepek alatt. Legujabban pedig a nyíregyházi dalárda közgyűlésen tesznek előterjesztést az iránt, hogy a dalárda tagjai magyar ruhát viseljenek.

— **Szatmárnémeti vagyona.** Szatmárnémeti városának a mult évről szóló számadásait Novák Lajos városi főszámvevő most adta ki. A számadások szerint a város aktívái 7806,542 koronára, passzívái pedig 1871,272 koronára rúgnak és így a város vagyona 5935,269 korona.

— **Uj megyei állások.** A belügyminiszter Máramarosmegye törvényhatósága kérelmére megengedte, hogy a szigeti járás ketté osztassék és fele részéből Akna-Sugatag szék-helylyel új főszolgabirói járás létesíttessék. Megengedte továbbá a miniszter, hogy egy ügyészi és szolgabirói állás s szerveztessék. Az említett állásokat a törvényhatóság májusi közgyűlésén töltik be, előre láthatólag egyhangúlag, miután a főszolgabirói állásra Radnik István árvaszéki ülnök, az ügyészi állásra dr. Koranyi Gyula tiszteletbeli tisztü ügyész, ügyvéd a szolgabirói állásra pedig Szabó Elemér közigazgatási gyakornok az egyedüli jelöltek.

Művirágkiállítás.

Debreczen, ápril 4.

A városháza nagy tanásterme, — amelyben rendes körülmények között komoly arccal ülnek a városatyák s bölintgatnak helyesléssel vagy viharzanak ellenzéssel, ahogy éppen a tárgysorozat témái megkivánják, — ma reggelre egészen átalakult. Mintha kicsereálték volna! A nagy zöld asztalról lekerült az elnöki csöngetyü, meg a nagy kalamáris, hogy helyet adjon a művirágremek kiállításának, mely valóban csodálatra ragadja az embert.

Szirmayné Mészáros Jusztinnak, az országoshirü művirág honosító művésznőnek kiállítását ma reggel megnyit.

Megnéztük a kiállítást, amely teljesen igazolja az országos hírnevü művésznő utánozhatatlan ügyességét, páratlan izlését és a természetet csalódásig utánzó képességét. Csak tündérűjjak alkothatnak olyan művirágremeket, aminők ott felhalmozva vannak.

Ezer faj virágban így utánozni a természetet, csak Szirmayné Mészáros Jusztin tudja. Feltaláljuk a megkapó képet nyújtó kiállításon az összes virágok tökéletes utánzatait olyan előállításban, hogy önkénytelenül is meg akarjuk szagolni az illatjukat. Minden kis levél, minden rügy, a virágfakadásnak minden mozzanata a nagy természet alkotó titkainak bámulatos ellensévelel van utánozva.

Minden szál, minden darab, minden csoport egy egy utánozhatatlan valódi műremek, amelyen gyönyörrel pihen meg a szemlélő tekintete. Nem tudjuk eldönteni, hogy melyik csoport a kiállítás díszese, mert olyan dísz valamennyi, hogy amikor nézzük az a legszebb, a legökéletesebb.

Ami a kiállításnál különösen lényeges dolog, az a csoportosítás és a rendszeres berendezés, annak feltételeit a művész izlése szem előtt tartotta úgy, hogy a kiállítás képe egészében és részleteiben egyaránt hatásos és megkapó.

A kiállított művirágremek a millenáris kiállítás közoktatásügyi csoportjában lesznek bemutatva a világnak s bizonyára nagyban fogják emelni a kiváló művész kitűnő és országosan elismert hírnevét.

Nézzé meg a kiállítást mindenki, aki szereti a virágokat, gyönyörködje a valódi izlés megnyilatkozásaiban, és győződjék meg arról, hogy a városháza máskor komor természetű valóságos virágtermő paradicsom.

A kiállítás holnap és holnapután délelőtt 9—12 és délután 2—6 óráig van nyitva. Belépőjegyek a kiállítás tartamára, egy díszes emléklappal 1 frt, egyszeri bemenetre jogosító személyjegyek pedig 20 kr-ával válthatók a bemeneti pénztárnál.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„DEBRECZENI HIRLAP”

pártoktól és kormánytól egyaránt független politikai napilapra.

A Debreczeni Hirlap előfizetési ára:

Egész évre 10 frt.
Fél évre 5 frt.
Negyed évre 2 frt 50 kr.

Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban Kutas Imre könyvnyomdájában, valamint Telegdi K. Lajos kereskedésében, vidéken pedig postahivatalok útján.

Kérjük azokat a t. cz. vidéki előfizetőket, kiknek előfizetésük márcz. hó végével lejárt, hogy azt minél előbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fönnakadás történjen.

NAPI HIREK.

Debreczen, április 4.

Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható:

— Április 4. —
— Hűvös — Helyenkint csapadék —

— Lapunk legközelebbi száma a húsvéti ünnepek miatt e hó 7-én, Kedden délután fog megjelenni.

— Húsvéti számunk. A Debreczeni Hirlap húsvéti száma félfives szépirodalmi melléklettel és változatos tartalommal jelenik meg. A főlap élénken szerkesztett rovatain kívül a mellékleten a következő írók tollából közlünk verses és prózai dolgozatokat: Teleki Sándor, Cserna Géza, Zoltán Vilmos, Vértessy Ida, Balogh István, Priegl Judit Olga, Kuthi Zsigmond és Szathmáry Zoltán.

— Húsvét a templokban. Húsvét ünnepét a templomokban isteni tisztelettel ünnepli meg holnap és holnapután az egész keresztény világ. Az ev. ref. nagytemplomokban mindkét napon Kóth Kálmán, a kistemplomban Szilágyi Imre, az ispotálytemplomban Ferenczi Imre és az újtemplomban Minderenti Imre lelkészek tartanak istentiszteletet. — A róm. kath. templomban húsvét első napján reggel 6 órakor Molnár Dezső káplán, 7 órakor Pálffy Béla káplán, 8 órakor Tárkányi Péter miséznek. A nagy misét 9 órakor dr. Wolffka Nándor püspök mondja s utána szent beszédet tart. Délben féi 12 órakor Kovács Márk káplán olvas misét. Délután 3 órakor ünnepélyes vesernye, 4 órakor rózsafüzér ájtatosság lesz s mindkettőt dr. Wolffka Nándor püspök végzi. Húsvét másodnapján reggel 6 órakor Pálffy Béla, 7 órakor Cserehalmy József, 8 órakor Tárkányi Péter miséznek. A nagy misét és szentbeszédet 9 órakor dr. Wolffka Nándor püspök tartja, aki délután 3 órakor az ünnepélyes litániát is végzi. — A húsvéti ételek megáldása vasárnap reggel 6 órakor kezdődik. — Az ág. ev. templomban az ünnep mindkét napján délelőtt 10 órakor Materny Lajos lelkész tart ünnepi szentbeszédet és oszt urvacsorát.

— A feltámadás ünnepe. A Golgotán elhangzottak a jalkiállítások, elnémult a megtévelyedett nép moreja s a beborult ég sötét vihar felhői alól kibukkant a kelő nap fényes sugárkévével. A feltámadás ünnepét üljük. Ünnepet ül a keresztény világ, egyszerre ül ünnepet a nagy természettel mely szintén most támad fel hosszú, de nem örök álomból. Életre kél fü, fa, virág, új életre, mert minden újra támad ami igaz, örök és halhatatlan. Politikai, társadalmi életünkben is szunyynadnak az igaz eszmék, apostolaira rákiáltotta a megtévelyedett nép a „Feszítsd meg”-et, de harcossainak erőt, bátorságot ad az ünnepi hangulat, mikor hívőkkel lesznek a hitetlenek, s magába száll a gonosz, bátorságot, erős hitet kap, hogy az igaz eszme halhatatlan, mert az eszme nem halhat meg, mert az eszme örök.

— Az államtitkár köszönete. Gromon Dezső honvédelmi államtitkár Simonffy Imre kir. tanácsos, polgármesterhez a következő közönlőiratot intézte. Nagyságos Polgármester Ur! Ama nagybecsült bizalomért, melynek Debreczen szab. kir. város törvényhatósági bizottságának közgyűlése folyó hó 26-án személyem iránt az ellenem intézett nyilvános támadásokból kifolyólag kifejezést adni méltóztatott és a miről Nagyságod a közgyűlési határozat megküldése mellett értesíteni kegyeskedett, fogadja ugy Nagyságod, mint ezen ősrégi hazafias magyar város fenköltlen gondolkodó közönsége a legmélyebb és hálás köszönettel. Nekem ez nemcsak becses elégtétel, hanem kitüntetés is, egyuttal pedig tanubizonyosága annak, hogy a közpályán küzdők a szenvedélyek elfajulása ellenében a független és józanul ítélő polgároknál oltalmat találnak. Mindenkor benső örömmel fog szolgálni, ha e hazafias nagy magyar város javát erőmhöz képest előmozdíthatom. Fogadja Nagyságod legőszintébb tiszteletem kifejezését. Budapesten, 1896. évi márczius 31. Gromon Dezső honvédelmi államtitkár.

— A tisztviselők fizetése és lakbéré. A város szervezési szabályrendeletén dolgozó szervező nagybizottság nem tisztviselőtagjai csütörtökön délután 3 órakor tartott ülésükben tárgyalták a város törvényhatósági tiszt-

viselőinek fizetésrendezési és lakbérfolyósítási ügyét. A tárgyalások folyamán bevégezték a választott tisztviselők fizetésére és lakbérére vonatkozó javaslatot. A bizottság ma délelőtt 10 órakor folytatta tanácskozásait és a keze-lőszemélyzet fizetésére és lakbérére nézve állapotok meg. — A megállapodásokat a nem tisztviselő bizottsági tagok a szervezőbizottságnak szerdán délután 3 órakor gróf Dégenfeld József főispán elnöklete alatt tartandó teljes ülése elé fogják beterjeszteni. A javaslatot Márk Endre előadó fogja előterjeszteni. Mint értesülünk, a bizottság által javaslatba hozott fizetésemelés és lakbér jelenlegi tisztviselői fizetések negyven százalékának felel meg. Mindenesetre hivatatos, hogy a javaslatot a közgyűlés határozattá emelje s így a tisztviselők nagyon is jogos és méltányos igényei kielégíttessenek.

— A szerkesztőségéből. Lindenfeld Ede a mai naptól nem tagja a Debreczeni Hirlap szerkesztőségének.

— Közigazgatási ülések. Debreczen város közigazgatási bizottsága folyó hó 7-én d. u. 3 órakor gróf Dégenfeld József főispán elnöklete alatt a városházán ülést tart, melyen a szakelőadók márczius havi jelentései kerülnek tárgyalás alá. Hajdumegye közigazgatási bizottsága e hó 13-án délelőtt 9 órakor ülésezik gróf Dégenfeld József főispán elnöklete alatt a vármegye székházában.

— A debreczeni legátusok a húsvéti ünnepek alkalmával a következő sorrendben fogják végezni az istentiszteleti szolgálatokat: A nagytemplomban: első napján d. u. Nagy Sándor esk. fel., másodnapján d. e. Virág István szénior, d. u. Soltész Elemér 4 th. A kistemplomban d. e. Fehér Gyula 4 th., d. u. Nagy Sándor esk. fel. A Kossuth utcza új templomban: első nap d. u. Fehér Gyula 4 th., másod nap d. e. Soltész Elemér, d. u. Virág István. Az ispotálytemplomban: első nap d. u. Soltész Elemér, másod nap d. e. Nagy Sándor, d. u. Fehér Gyula.

— Személyi hírek. Széll Farkas kir. táblai tanácselnök tegnap reggel néhány napi tartózkodásra Budapestre utazott. — Dr. Kenzler József debreczeni gyermekorvos, torok és belgyógyász a hó közepén Gleichenbergbe utazik, hogy megkezdje fűrdőorvosi működését. — Ujházi Ede a nemzeti színház elsőrendű művésze, nejevel Székely Kornéliával városunkban időzik.

— A kir. ítélő tábla ügyforgalma. Seipel Sándor irodaigazgató elkészítvén a kir. ítélő tábla tevékenységéről és ügyforgalmáról szóló kimutatást, abból adjuk a következőket: A mult márczius hóban a debreczeni kir. ítélő táblánál az elintézésre várt 1436 polgári ügydarabból elintéztetett ülésben 315 ülésen kívül 180 ügydarab. Elintézetlen maradt e hó végéig 165 ügydarab. Büntető ügydarab elintézésre várt a hó ezején, összesen 1757 drb. Ebből a mult hóban elintéztetett ülésben 319, ülésen kívül 278 drb. Elintézetlen maradt a hó végén 157 drb. A kir. ítélő tábla ez idei hátraléka 322-öt tesz ki. — Így tehát nyilván való, hogy a vidéki decentralizált kir. táblák között a debreczeni kir. ítélő tábla ez ide szerint a legkevesebb kestenziát mutat fel, a mi a debreczeni kir. ítélő tábla ügybuzgó és tevékeny biróinak válik dicséretére.

— Katonai felülvizsgálat. E hó 16 ikán a vegyes katonai felülvizsgáló bizottság ülést tart gróf Dégenfeld József főispán elnöklete alatt, mely felülvizsgálatra már eddig is többen jelentkeztek. A felülvizsgálat a „Pavillon” laktanyában lesz.

— Erdészeti ülés. A város erdei másodfokú bíróság e hó 7-én délután 4 órakor gróf Dégenfeld József főispán elnöklete alatt a városházán Vécsey Imre tanácsnok hivatalos helyiségében ülést tart.

— A Margit fürdő uszodája. A Margit fürdő fedett uszodája, holnap vasárnap reggel

megnyilik. A helyiség fűtve lesz s a medenczét langymeleg vízzel töltik meg.

— **Jegyzéknapló.** Lapunk mai számához mellékelten veszik lapunk előfizetői a Debreczeni Hirlap jegyzéknaplóját.

— **A „Zion” egyet zászoló bizottsága** husvét hétfőjén ápril 6-án d. u. 4 órakor az egyet helyiségében ülést tart, melyre a bizottsági tagok ezuton meghívattak. Külön meghívók az idő rövidsége miatt nem küldetnek szét. Kéretnek a bizottság tagjai a tárgy fontossága miatt teljes számban megjelenni. — A zászoló bizottság.

— **Hangverseny.** A Margit fürdő disztermében husvét vasárnapján és hétfőjén délután a katonazenekar hangversenyt rendez, amelynek műsora a következő: 1. Magyar nyitány Barnától. 2. „A szép kék Dunán” waltzer Strausstól. 3. Recitativ „Helyet em kis virág” Faust operából Gounodtól. 4. „Gyors merénylet” polka française Czikovtól. — Szünet. — 5. „Fekete erdei malom” idyl Eulenbergtól. 6. „Hangverőn” Komzától. 7. Ábránd Bánkban operából Erkeltől. 8. „Kecses bécsinó”, Krausetól. 9. Induló. — Husvét másodnapján, ápril 6-án azaz hétfőn tartandó hangverseny műsora: 1. Könnyű lovasság nyitány, Soupeától. 2. Mesterdalnokok waltzer Andreától. 3. A kivánság, románca, Bachtól. 4. „Dezső” koncert polka, Sehorról. 5. Vigjáték, nyitány Keller Bélától. 6. Erzsébet nagy aria, „Hunyadi László” operából Erkeltől. 7. Nagy ábránd „Traviata” operából Verdítől. 8. Polka mazurka, Krausetól.

— **Az anyakönyvi hivatalból.** A debreczeni állami anyakönyvi hivatalban január elsejétől máig 625 születést, 214 kihirdetést, 174 házasságkötést és 526 halálozást jegyeztek be.

— **Dalestély.** A debreczeni munkás dalegylet husvét hétfőjén a Margit fürdő disztermében Jann József karnagy vezetése mellett táncszal egybekötött dalestélyt rendez melynek műsora a következő: „Bár merre jár”, Lányi E. „Isten hozád” Rieger J. „Lehullott a rezgönyárfa levele”, Huber K. „Tarka madár” magán solóval. Kerzel. „Rákóczy induló” zenekar kísérettel Huber K. Kezdeté este 8 órakor. Belépti-jegy személyenként 1 korona. Alapító és pártoló tagok szabadjegyeiket használhatják. A szabadjegy két személyre érvényes. Tekintve, hogy az egyet az országos dalár-versenyen részt venni óhajt, azért is a felülfizetések köszönettel vétetnek és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **Sertésvész.** Alsó és Felső-Józsa községek a sertésvész miatt zár alá helyeztetek.

— **Elgazolt asszonyok.** Eisenschenk József atyafi felügyelet nélkül hagyta a kocsiját künn az utcán. Mig ő valahol tereferélt, a lovak valamitől megvadultak és végig rohanva az utcán Rádi Edénét meg Horvát Gábornét elgázolták. Rádinéra a szerencsétlenség komoly következményekkel járult, mert áldott állapotban van. Eisenschenket a rendőrség letartóztatta.

— **Elhagyatva.** Az apró gyermek, a ki még beszélni sem tud, a ki még nem tanulta meg az Isten nevét kiejteni, az édes apjához fordul, mikor megéhezik és a szemével mondja neki: „Add meg a mi mindennapi kenyereket.” És az apa csak addig apa a mig ezt megteszi. A mint a nagy kötelességét elmulasztja, megszűnik az a kötelék, mely ahhoz az aprósághoz fűzi, a kit saját véréből valónak mond. Az apa, a ki elhagyja a gyermekét, megvetésre méltó. Tegnap a rendőrségen panaszkolta el Kun Jánosné, hogy az ura, a ki szabó, már napok óta eltávozott hazulról, a nélkül hogy tudnák, hova? Ő és gyermeke nyomorban vannak, mert nincsen a ki megkeresse azt a bizonyos mindennapi kenyeret.

— **Pályázat.** A pesti magyar kereskedelmi bank által alapított 15.000 frtos külföldi tanulmányutrá szánt ösztöndíj 4¹/₂₀ os kamatai, vagyis összesen 675 frt a folyó évben egy kiváló készütséggel végzett kereskedelmi akadémiái tanulóknak lévén kiadandó, felhívattak mindazon ifjak, kik valamely hazai kereskedelmi akadémiát kiváló sikerrel végeztek s ez ösztöndíjat elnyerni óhajtják, hogy eziránti pályázati kérvényeiket, a nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszter urhoz ezimezve, az alulírt kamarához f. e.

május 1-ig nyujtsák be. A folyamodványban, melyhez az iskolai végbizonyítvány esatolandó, megjelölendő azon speciális ismeret, melynek elsajátítása vagy tovább tanulmányozása végett az illető e tanulmányutat megtenni szándékozik. Felemlitendők folyamodónak esetleges szakmunkálatai az illető ismeretkörben, valamint a nyelvismeretek és a tervezett tanulmányut programja és időtartama. Végül megemlítendő a folyamodványban, hogy folyamodó miként véli szerzett ismereteit és tapasztalatait a tanulmányut befejeztével itthon értékesíthetni. Oly pályázó, ki jeles iskolai képzettség mellett a tanulmányozandó vagy elsajátítandó speciális ismeretek körében már elméleti vagy gyakorlati irányu tanulmányokra hivatkozhatik — és ezt igazolni képes — valamint kellő nyelvismerettel is bír, az ösztöndíj odaítélésénél előnyben fog részesíttetni. Debreczen, 1896. április 1. A kereskedelmi és iparkamara nevében: Szabó Kálmán, elnök. Dr. Király Ferencz, titkár.

— **A magyar Osztály Sorsjegyeinek a III. osztályra való megújítása kezdetét vette.** Ezen nemcsak nálunk, de külföldön is oly gyorsan népszerűvé lett sorsjáték utolsó főhúzása május 12—28 ig ejtetik meg A ki nem húzott II. osztályu sorsjegyek azok visszaszolgáltattása és a megújítási díj, és pedig: 1 egész 20 frt, 1 fél 10 frt, egy tized 2 frt és egy huszad 1 frt lefizetésével a sorsjegyeken jelzett elárusítóknál legkésőbbben május 2-ig újítandók meg. Teljes sorsjegyeket (mind a három osztályra érvényes sorsjegyeket) nem kell megújítani és a III. osztály huzásán minden további nélkül részvesznek. A rendkívül kedvező nyereseményesélyekből csaknem mindenki igyekszik a maga részét kivenni és így elképzelhető, mily óriási erőmegfeszítésekbe kerül az elárusítóknak, hogy a közönséget a tömérdek sorsjegyek kifizetésével és megújításával kielégíthessék. Heintze Károly főelárusítóhoz Budapestten naponként ezer számra érkeznek a levelek részint a ki nem húzott sorsjegyeknek megújítása, részint a nyertes sorsjegyeknek kifizetése céljából. Ezen leveleknek elintézésénél természetesen a legnagyobb praecisitással és pontossággal kell eljárni épen azért csaknem lehetetlen azok igényeit kielégíteni, kik sorsjegyeik megújítását az utolsó napokra vagy pláne a határnapra (május 2-ra) hagyják. A pontos es correct kiszolgálás érdekében tehát ajánlatos, hogy a megújítandó sorsjegyek az illető elárusítóknál minél előbb praesentáltassanak, illetve beküldessenek.

Rendőri hírek.

? **Örjögő szerelmes.** Bodor Bertalan valamikor intelligens uri ember volt, de az ital csavargó, dologkerülő emberré tette. Később már csak, mint napdijs talált magának foglalkozást a jó és nemes vidéki családból származott ember. Hanem a hivatalban sem tudták megtűrni s így a város hely- és foglalkozás nélküli egyenit szaporította egygyel. A felesége, aki látta, hogy a férje mindinkább közeledik az örvény széléhez, oda hagyta s beállt a kórházba ápolónak Hanem Bodor Bertalan akit az ital delirumbá kergetett nem tudta elfeledni a gondos szerető asszonyt s a tőle elszakadt asszonyt visszakívánta a családi tüzhelyre. Egyideig bejárt még az asszonyhoz de később viselkedése miatt kitiltották onnan. Bodor, aki nem tudott ellenni a felesége nélkül tegnap este belopzkodott a kórház épület udvarára. Azután pedig rárontott egy élesre kent késsel az asszonyra, a kit azonban nem sérthetett meg, mert a kórházi kapus földre teperte s összekötözve beszállította a rendőrségre. A vizsgálat alkalmával kitesztet, hogy Bodor elméje zavart s a vizsgaszas feleletekből arra lehet következtetni hogy a pálinka ivástól delirium tremensbe esett.

? **Lopás a Pallagi tanyán.** Komplikált lopási ügyben tart vizsgálatot a mező rendőr kapitányság. Jablonczay Kálmán jelentette ugyanis a mezőrendőrkapitányságnál, hogy a mult este Pallagi tanyájáról ismeretlen tettesek az aprómarha állomány javarés-

zét eltolvajlották, Ezenkívül a kamarát feltörve zsiradékot és szalonnát loptak el. A mezőrendőrség részéről ez ügyben Körner csendbiztos a nyomozást megindítván nyomára is akadt a teteseknek Osváth György számos személyében, akit már az első percztől gyanu terhelt. Osváth ugyan mindent tagad, de a gyanu okok ellene szólnak. — A vizsgálat ez ügyben folyik.

SZINHAZ.

Műsor.

Vasárnap: Sárga csikó, népszimű.
Hétfő: Madarász, operette.
Kedd: Vasgyáros, szimű.
Szűda: Rip van Vinkle.
Csütörtök: Dolovai nábob leánya, vigjáték.
Péntek: Hófehérke, gyermekelőadás.
Szombat: Kornevillei harangok, operette.
Vasárnap: Az igmándi kis pap; népszimű.

* **Szinügyi ülés.** Debreczen város szinügyi bizottsága ma délután 3 órakor Simonffy Imre kir. tanácsos, polgármester elnöklete alatt ülést tartott, amelyen Komjáthy János szinigazgató szervezkedési jelentését és társulati névsorát tárgyalta. Az ülésről lapunk legközelebbi számában bőven tudósítunk.

* **A társulat új tagjai.** Szintársulatunk régi tagjai nagyobb részét eltávoztak már e hét folyamán s így a holnapi napon megkezdődő egy hónapos saison egyik fő érdekessége abban áll, hogy eddigi kedvenceink helyett most újak töltik be szerepeiket. A társulat új tagjai közt a következők: Szigetváry Lujza és Somló Emma énekesnők; Makó Aida fiatal hősnő; Abray Aranka drámai szende; Kápolnay Irén naiva és soubrette; Kissné Arpássy Kati komikáné; Horváth Arnold tenorista; Könyves Jenő hősszerelmes; Mezey Kálmán; Simándy M. karnagy.

Millenium.

A katona-élet a kiállításon.

— **A honvédség kiállítása.** — Balra a nagy főkaputól, a városligeti tón innen is, tulnan is, meg magán a tavon is egy egész katona-város épült. Erődök, váracsok, a polai nagy és erős bástyák néznek a tóra s odaszegeznek ágyutelepeiket, tul pedig a hatalmas hadihajó mintájára épült tengerészeti csarnok néz fenyegetően vissza, közbül, a tavon monitorok, torpedónaszádok, pontonok járnak; egyik sarokban pedig a balloncaptif száll minduntalan a magasba, hogy a legújabb kémelő eszköz használatát demonstrálja. A szabadban sátrak állanak, golyópiramisok, régi és új ágyuk, a termekben pedig a katonavilág egész tarkasága, elevensége s a fegyveres erő minden hatalma és ereje kerül szem elé. Amit a modern hadtudomány fölmutathat, mind megtaláljuk a hadügyi kiállításon s belelátunk abba a hatalmas, erőttől duzzadó szervezetbe, amely békénk és nyugalomunk fölött örködik.

De nemcsak a hadviselés eszközeit látjuk, nemcsak a hatalmas fegyvertechnikát, amely a Gusztáv Adolf bórágyuiból hátultöltő Uchatius ágyukat, a régi, nehéz muskétákból halálszóró ismételő fegyvereket teremtett, hanem látjuk magát a katonaéletet is, amely előttünk folyik le ugyan, de amelyet mégis alig ismer más, csak aki katona volt.

A katonák életét, itt a honvédek kiállításáról szólunk, persze a kiállításon csak képekkel lehetett bemutatni. Fotografiák ezek, nagy, pompás fölvételek, amelyek minden mozzanatában ösmertetik a honvéd életet. Mivel a katonaéletnek az egyik fele a kaszárnyában, a másik a gyakorlótéren játszódik le, ez a nagy képgyűjtemény is két főcsoportra oszlik, az egyik a belső szolgálatot és a katonai életet ismerteti, a másik a külső szolgálatot a gyakorlótéren.

Nehéz érdekesebb képet bizonyára érdemes lesz ismertetni:

Feltűntetve látjuk a katonaélet legelső momentumát, a sorozást, mikor az állam fiatal polgárai szorult szívvel várják a sorozó-bizottság határozatát, mely azzal a jelentős szöcs-

kával, hogy „alkalmas“, megnyitja számukra azt az életet, a melyet a képek további hosszú sorozatában ábrázolva látunk.

Az alkalmasnak talált honpolgárokat ugyanis megtaláljuk legott azon a képen, melyen az ujonczok első felszerelése és felöltöztetése van feltüntetve.

Fontos pillanat a katonaeletben, mikor a fiatal katona a polgári ruhát a katonai kabátal cseréli föl és ezzel a katonai élet viszonyosságait kezdi meg. Félénk kíváncsisággal bámul előljáróira és nem tudja eléggé méltányolni az őrmester ur magas katonai önértékét, a ki előtte a század-raktár kincseit tárja föl s egy pár ócska bakancs, ócska nadrág és még ócskább köpeny és az öltözeti, valamint felszerelési czikkek több más bámulatos ócska példányainak átadása által mutatja be azt a gondoskodást, melylyel az állam fiatal katonája iránt viseltetik.

A következő képek a rekruta-élet más frázisait tárják szemünk elé. Ott állanak a kaszárnya-udvaron a százados ur mindenhatósága és mindentlátó szemei előtt. Öltözetük meglátszik, hogy az őrmester ur a ruhakiosztásnál a test és a ruha méreteinek összhangzásba hozatala fölött sok időt nem vesztegetett, mit azonban a század-parancsnok szakértő szemmel azonnal fölfedez és az egyes darabok kicserélése által nem sokára mindent katonás rendbe hoz.

Ezek után képek következnek, melyeken már a kész katonát látjuk.

Az ébresztő melabus melódiája már felhármítja a laktanya-udvar éjjeli nyugalomát és behatolt a legénységi szobákba is, a hol a szigorú szabályok „fel“ kiáltással adja tudtul a szoba álmos hadfiainak, hogy most a munka következik.

Szemünk elé tárul ez alkalommal a legénységi szoba, a hol honvédeink a reggeli toalettel vannak elfoglalva és egy másik képen ott találjuk őket a kaszárnya-udvaron, a hol körbe felállítva csukló-gyakorlatokat végeznek, ami közvetlenül a reggeli után mindennap az előjátéka a nap folyamán végrehajtandó katonai gyakorlatoknak.

Ne kerülje el azonban figyelmünket az a kép sem, mely a laktanya gyengélkedő-szobáját tárja szemünk elé. Ez egy elkerülhetetlen kelleke minden kaszárnyának, a hol ápolást találnak azok a könnyű betegek, a kiknél kilátás van rá, hogy rövid idő alatt felépülnek. A gyengélkedő-szoba abban a pillanatban van lefotografálva, a mikor reggel a foglalkozás előtt az orvos elé járulnak mindarrak, a kik testi bántalmak miatt a napi fáradoalmak elviselésére nem tartják magukat alkalmasnak. Vannak olyanok is, a kiket a szobába kevésbé testi bántalmak, mint a boldog nyugalom kecsgető reménye vezet. Az orvos gyakorlott szeme azonban ezeket hamar felismeri és ekkor a nyugalom ábrándját nem sokára fáradoalmas gyakorlatok keserű valósága váltja fel. E gyakorlatok a fényképek hosszú sorozatán vannak bemutatva, melyek szisztematikus sorrendben a katonai kiképzés minden fázisát ábrázolják.

Mielőtt azonban a képek némelyikét itt először is bemutatnók, vessünk egy pillantást derék honvéd huszárjaink felé és nézzük meg, mi foglalkoztatja őket a laktanyában. Ott látjuk őket az abrakolás előtt, a midőn katonás sorrendben kötényeikben lovaik számára az abrakot viszik, majd az istálló mögött, a mikor a lószerszámot tisztogatják.

Festőileg is kifogástalanok és megragadó szépek azok a képek, melyek a katonai kovács-műhely belsejét és a lovak vasalását ábrázolják. Nem kevésbé érdekesek azok, melyeken huszárjaink a lovaglás művészetébe beavatva lesznek. Ezek a huszár-élet kevésbé kellemes mozzanatai vannak bemutatva. A huszár és ló t. i. két különböző dolog s igazolva találjuk ezt ama gyakori nézeteltérésekben, a melyek e kettő között a lovardában igen gyakran felmerülni szoktak. De még inkább a midőn e nézeteltérések ama szokatlan megoldása tárul szemünk elé, a midőn a lovas nem valami irigylendő jaliás pozícióban a lovarda egyik szögletében találja magát, a míg a ló a másik szögletben prűszkölve élvezi a boldog szabadság mulandó pillanatát.

A képsorozat második csoportjában, mely honvédgyalogságunk és lovasságunk külső szolgálatát tárja elénk, mindenütt a háboru eshetőségei szolgálnak alapul és ezek a képek hiven tükrözik vissza, hogy honvédségünk miként lesz tulajdonképpen hivatására: a háborura előkészítve.

Az egyik képen honvédgyalogságunk támadásra előnyomul, majd egy másikon egy magaslatot tartanak megszállva.

Több képen a tábori élet élénk, festőies és változatos mozzanatai vannak ábrázolva. Szemeink elé tárul e képeken, hogy a harcmező miként változik át a katonai otthonává. A tájéket az apró sátrak tömkelege lepi el, a melyek körül katonáink sűrű csoportokat képeznek.

De nemcsak a honvédgyalogság és lovasság van a képeken bemutatva hanem megtaláljuk egy hosszú képsorozaton csendőrségünket és a honvédség összes intézeteit is. A képek mindenikét felemlíteni nem volna lehetséges, miután több száz kép van hivatva arra, hogy az érdeklődő közönséget a katonaelet minden fázisába beavassa.

Hazánkban a hadsereg iránt való érdeklődés távolról sem oly nagy, mint Európa nyugoti államaiban, a hol a katonai élet egyes mozzanatait a képes újságokban napról-napra megörökítve látjuk. Talán ezek a képek fokozni fogják a nagy közönségben a honvédségünk iránt való érdeklődést és művészeinknek is bő anyagot adnak jövőbeli alkotásaik számára.

A kiállítás népkonyhája.

Szt. István uton tui már épül a kiállítás népkonyhája ahol a kiállítás idején a tömegesen felránduló földmvesek, iparossegédek és munkások kapnak napi tíz krajczárért ebédet. Az épülő népkonyhának a konyhája tíz méter hosszú és hat méter széles hatalmas helyiség, amelynek három kéménye van, s a hol négy üstben és két óriás takaréktűzhelyen főzik a temérdek enniválót. Nyolcz fürge szakácsné szorgoskodik majd a tűzhelyek körül, ahol naponként ezer ember számára a főznek ebédet és vacsorát. Már az edényekről is történt gondoskodás a népkonyhai hőlgybizottság legutóbb tartott ülésén, még pedig adott edényt 150 ember számára a budai népkonyha, 200 számára a lipótvárosi, 150 számára a terézvárosi népkonyha, továbbá 500 ember számára pedig most vásárolnak edényt. Az ebédkiosztás akkép történeked majd, hogy minden látogató a jegyfuzete ebédszelvényével a napos gondnoknőnél jelentkezik, a kítől bérzát kap, s aki egyuttal jókora karaj kenyert szel a számára. A bérzájával a vendég a konyháknak az ebédlőre néző valamelyik ablakánál jelentkezik (négy ilyen ablak van) s itt a bérzájáért megkapja a maga porcióját. Frakkos pinczér persze nem lesz, hanem mindenki maga viszi a helyére az enniválóját. Már az élelmi szerek beszerzéséről is gondoskodott a hőlgybizottság, amelyben több szállítót ajánlattevésre szollított fel, s az ajánlatok nagy részt már be is érkeztek. A népkonyha hőlgybizottsága a védnökknői tiszt elfogadására Dániel Ernőné, a kereskedelmi miniszter nejét kérte fel, aki a nála tisztelgő küldöttségnek (tagjai voltak Neumann Arminné, Özv. Herich Károlyné, Vajda Károlyné és Özv. Kausor Jakabné) kijelentette, hogy a tisztet szivesen elfogadja.

A bérletjegyek kiadása.

Minél jobban közeledik a kiállítás megnyitásának ideje, annál sűrűbben jönnek a közönség köréből a kérdezősködések a bérletjegyek dolgában. A bérletjegyeket, mint tudva van, a kiállítási jegyiroda adja ki. (Gizella tér Haas-palota), s az iroda aként van berendezve hogy az eddig megrendelt jegyeket azonnal kiszolgáltatja. Ezért ajánlatos, hogy mindenki már most váltassa meg a bérlet jegyét, mert később persze napokig kell majd a kiállításra várnia. A jegyiroda ujjában a tanítók és tanárok érdekében ugy intézkedett, hogy azok is, akik magánintézeteknél vannak alkalmazva ugyanazt a kedvezményt élvezzék, mint az állami és városi iskolák tanárai és tanítói.

Különfélék.

+ Takács Zoltán szökési kísérlete. Takács Zoltán a balassa-gyarmathi börtönből táviratot csempészett ki, de rajta vesztett. A távirat tartalma, a melyből azt magyarázzák ki, hogy szökni akar, a következő: Tervem sikerülni fog. Kérek 50 forintot, Kurz Amália címére B. Gyarmat. Feladókép Kovács János szerepeljen. Lapot nem kell előfizetni. Zoltán. — A balassagyarmati börtön, mely Takácsnak addig, míg itélete jogerőssé válik, szállást ad, egyike a legszigorubbaknak. Találkozó helye ez a renitens raboknak, mert az ország minden börtönből és fogházból ide szállítják azokat az egzisztenciákat, a kiken nem fog semmiféle fegyelmi büntetés. Balassa Gyarmat azután megpuhítja őket. Enni csak annyit kapnak, hogy éppen éhen ne pusztuljanak el s a legkisebb ellenszegülés esetén ezt is megvonják tőlük néhány napra. E bánásmód, mihez kemény nehely, sőtét zárka, vas s az elmaradhatlan adjusztálás járul (közönséges nyelven eldöngetés a neve) akárhányszor valóságos rablázadást idézett elő. Takács Zoltánnal, mint értesülünk, eddig humanusan bántak s talán némi kedvezményben is részesült, a mit különben mindegyik rab megszokot kapni. Kérdés, hogy szökési kísérlete után nem éreztetik-e vele a b.-gyarmati börtön teljes szigorát. A vizsgálat különben megindult ebben az ügyben s a táviratot csempésző mindenest már letartóztatták.

+ Pulszky Károly ügye. Az országos képtár letartóztatott igazgatójának szabad labrával helyezése érdekében a büntető törvényszék még ez ideig semminemű intézkedést nem tehetett, mert csupán csak az orvosi vélemény fekszik előtte, a közigazgatási vizsgálatról szóló jelentés pedig mindez ideig nem érkezett be, mert arról, értesülésünk szerint, Wlassics miniszter csak az ünnepek után referátat magának. Hogy azután a bíróság mit fog határozni, megszünteti-e, vagy pedig továbbra is fogva tartja Pulszkyt, arról még ma beszélni nem lehet.

+ Miért isznak az emberek. Erre a kérdésre így felelt meg Bunge bazeli tanár. Az iszákosság is csak a szokáson alapul. — Az első pohár sör éppen úgy nem izlik, mint az első cigarettá. Az emberek azért isznak szesz italokat, mert egymástól látják ezt. Nincs az az alkalom, a melyet össze ne tudnánk egyeztetni az ivással. Isznak, a mikor elbucsnak egymástól, isznak, a mikor viszontlátják egymást. Isznak, ha éhesek, hogy egészségüket enyhítsék, isznak, ha jól laktak, hogy az étel egészségükre válják. Isznak, ha hideg van, hogy felemelegedjenek, de akkor is ha meleg van, hogy lehűtsék magukat. Isznak ha bánatosak, isznak, ha vigak. Keresztelnél és temetésnél is egyaránt.

+ Áttért a zsidó vallásra. Szeverényi János, patvarczi kovács-mester a napokban egy özvegy zsidó asszonyt vett feleségül. Az asszony azonban csak oly feltétel mellett ment hozzá, ha áttér a zsidó vallásra. Szeverényinek nagy oka lehetett e házasság megkötésére, mert teljesítette a feltételt s a zsidó vallás szigorú rítusai szerint szerencsésen meg is történt az áttérés.

Közgazdaság.

Budapesti gabonatózsdé.

Debreczen, április 4.

Készáru szilárdabb.

Őszi buza	7.02—7.04
Tavaszi buza	6.74—6.76
Őszi rozs	— — —
Tavaszi rozs	6.35—6.37
Őszi zab	6.22—6.24
Tavaszi zab	4.09—4.10
Május juniusi tengeri határidőre	4.08—4.10

Sertéspiacz. Budapest-Köbányás 1895. április 4.

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz páronkint 400 klgron felüli sulyban (56 —

Kaszanyitzky Endre

DEBRECZENBEN, főpiacz 1900.,

Nagyválaszték és jutányos árak mellett ajánl
Porcellán, Chinaezüst

Bronz
és
Majolika
ujdonságokat,
DITMÁR, BÜNNER és
hazai gyártmányu
asztali és függő
lámpákat,
nap- és
villámégőkkel,
porcellán-, ét-,
káv. thea-
ugyszinte midennemű

üveg-, ivó- és likörkészítményeket.
Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan
teljesíttetnek.
Árjegyzékkel kívánatra bérmentve szolgálók.

Tavaszi ujdonságok
női ruha kelmékben
legolcsóbban

BOROS Testvérek
női divat áruházában, Debreczen,
Kossuth-utca 3. sz.

Köszegen

Dr. Dreiszker J. Sanatoriuma és
VIZGYÓGYINTÉZETE

Márczius hó 30-tól nyitva.

Rendszer Priesnit és Kneipp. — Villanyozás,
massze, gyógytornászat, dietetikai eljárás. —
Teljes ellátás igen mérsékelt árért. — Gondos
orvosi felügyelet. — Prospektus ingyen.

Az igazgatóság.

Hirdetés.

Bodrog-kereszturi építke-
zési fehérkő megrendelhető

Olay Lajos
kőbánya tulajdonosnál
TOKAJBAN.

Legnagyobb papucs-raktár Debreczenben.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a
(Czepléd) Kossuth-utczán, Kardos-féle házban, a gyógyszerházzal szemben,
saját készítésű mindenféle

férfi-, női és gyermek-papucsokat,

szövet, bőr, különböző fekete, színes, préselt, himzett és selyem bárso-
nyokból készítve, nagy választékban és a legújabb mintákkal raktáromat
rendeztem be és azokat a legolcsóbb árban árusítom el.
Kérem a n. é. közönség szíves pártfogását.

Teljes tisztelettel

PRAK HUGÓ F.

papucs-készítő.

Himzéseket készítésre elfogadok, és formával ingyen szolgálók.
Ismét eladóknak tuzat számra árjegyzék szerint. Árjegyzék ingyen
és bérmentve.

Saját gyártmány.

Jó munka. Olcsó árak.

Nagy választék.

KEIL ALAJOS-féle Padlózat-fénymáz

(Glasur)

legkötőbb mázoló-szer puha padló számára.

1 nagy palaczk ára 1 fnt 35 kr. — 1 kis palaczk ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer
kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

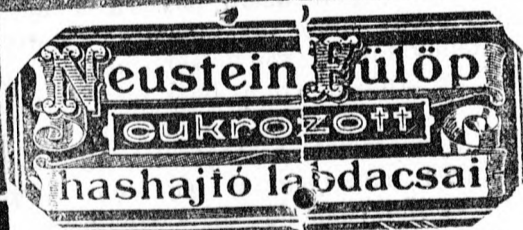
képketerek stb. bearanyozására.
1 kis palaczk ára 20 kr.

Fehér „Glasur“-fénymáz.

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujjonni befestésére.
1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kaphatók:

Szent-Királyi Tivadar czégnél
DEBRECZENBEN.

(NEUSTEIN-féle ERZSÉBET labdacso.)

SZÉKSZORULÁS

a legtöbb betegségek forrása ellen. Cukrozott külsejük végett még gyermekek is
szívesen veszik.

Egy 15 pilulát tartalmazó doboz 15 kr., egy tekercs, mely 8 dobozt, tehát 120
pilulát tartalmaz, csak 1 forint o. é.

ÓVÁS! Utánzásoktól különösen óvakodjunk. Kérjük határozottan
Neustein Erzsébet-pilulát. Valódi csak, ha minden doboz
törvényileg bejegyzett védjegyünkkel piros-fekete nyomtatásban „Szent
Lipót” és „Neustein Fülöp gyógyszerész” aláírással van ellátva. A keres-
kedelmi törvénytől védelem csomagjaink aláírásunkkal van ellátva.

Neustein Fülöp

„Szent Lipóthoz” címzett gyógyszerháza
WIEN, I. Pankengasse 6

Raktár Debreczenben: Rothsneek V. Emil, Tóth Béla, Balázs Ödön, Miha-
lovits István, Tamássy Béla, Muraközy László és Füleki Pál gyógyszerházaiban.

A „Debreczeni Hirlap“ Husvétii melléklete.

Bucsúzásokor.

Szívem vérzett s a könnyem pergett,
Igy hagytam el a kis falut,
A házikót, a csöndes berket
S nem vittem el mást, csak a bút.
Egyetlen jó barátom ez,
Ki hűtlen hozzám sohase lesz.

Az ismerősök bucsúzóra
Osztanak jó tanácsokat,
Oktatnak engem szépre, jóra,
És valamennyi így fogad:
Küzdj és alkoss szépet, nagyot,
Nem lesz te aztán elhagyott.

A nádas ott a tómentében,
Hol hallgatám a szél dalát,
Már messziről is int elébem
S zizegve ezt suttogja át:
Hajlongj, bókolj csak jó nagyot,
Nem lesz te aztán elhagyott.*

Szegény atyámnak siri halma,
Mig forró könnyem rája hull,
Mint hogyha szintén megszólalna
S hallatszanék a föld alul:
Mig anyád szeme rád ragyog,
Nem vagy te addig elhagyott!

Feleki Sándor.

Pészách Husvét.

Irta: Kuthi Zsigmond.

A szabadság, a szeretet és a megváltás ünnepét üli most ama két felekezet, kik a világ népei előtt a világosság fáklyáját lobogtatták, mely világosság mellett fejlődött a humanizmus, a szeretet, a testvériség, a kultúra, a tudomány. E világosság javította az erkölcsöket, gátat vetett a vandalizmusnak, az ököljognak; nemesítette a kedélyeket és szelidítette a szíveket és lelkeket.

E két vallásfelekezet a kereszténység és zsidóság.

Háromezerhatszázhatvanhat éve annak, hogy Jehova kivezette Izráel népet Miezrájimból, a Fáraók despotizmusának keze alól.

Hét hére ezután megjelent az Ur a Szinai hegyen és kinyilatkoztatta azt a 10 ígét, mely alaptéve, fundamentoma lett a monoteizmusnak, az ethika és humanizmus vallásának.

Ezernyolczszázkilenczvenhat éve annak, hogy a kereszténység nagy apostola megszületett, a ki a humanizmus, a szabadon gondolkozó, a szereteten és idealizmuson nyugvó vallásnak megalapítója lón.

Háromezerhatszázhatvanhat éve, hogy Izráellel szövetséget kötött az Ur, hogy hirdesse a jót, tanítsa a nemes, terjeszse az ember szeretetet. A szeretet, a jóság Istene megparancsolta nekik ezeket, mondván: „Szeresd felebarátodat, mint magadat!“ „Ne szorongasd az idegent!“ Ha ellenségedet összegyűjti látod terhe alatt, segítsd fel őt! stb.

Ezernyolczszázkilenczvenhat éve, hogy a kereszténység terjeszti a műveltséget, a jogegyenlőséget, az emberszeretetet. „A ki téged követ dob, kenyérral dob vissza!“ „A mi neked nem jó azt ne tadd felebarátodnak!“ „Felebarátod minden ember!“ „Szeresd ellenségedet is!“ stb.

Miként, mi módon töltötte be e két felekezet missióját? Miként felelt meg az egyik nagy Mózes szellemének, a másik pedig miként járt nagy apostolai nyomdokaiban: azt a világ históriája itélendi meg.

Ok vetkeztették ki Európa vad népét a barbarizmus és ruházatából, ok teremtettek kultur államokat, ok terjesztették a tudományt, a művészetet, az ipart, a kereskedelmet, még pedig a szeretet varázsigejével és a humanizmus vesszejével. És midőn Izráel hontalan lett és vándorbotot vevén kezébe szenvedte a

hontalanság és az üldöztetés miriád viszontagságait; a magyar kereszténység volt az, a ki mindig magához emelte és testvéreként keblére ölelte a zsidóságot, követvén nagy apostoluk szózatát: „Szeresd felebarátodat, mint magadat.“

A magyar zsidóság igyekezett is méltó és érdemes lenni azon szeretetre, rokonszenvre és barátságra, melylyel a magyarok őt elhalmozták. A magyar zsidóság soha sem gravitált kifelé, soha sem foglalkozott a hatalom koncentrálásával. Követte híven Jeremiás próféta intő szavát: „Azt a hazát, a hova Isten téged vezetend, szeresd szívvel lélekkel és munkálkodjál annak javán.“ A magyar nemzet aspirációja, óhaja, vágya a magyar zsidóságnak is mindig aspirációja, óhaja és vágya volt. A magyar zsidóság asszimilálódott, beolvadt a magyar nemzet testébe, mely nemzet mint a gondos anya táplálta, védelmezte őt.

Es most, midőn a magyar liberalizmus, a magyar nemzet vele született gavallérosága, a jogegyenlőség iránti finom érzéke magához hasonlóvá és egyenlővé tette a honi zsidóságot, midőn a Millenium küszöbén lerontotta azt az utolsó válaszfalat is, a mely közte és a honi zsidóság között fenállott: a honi zsidóság erkölcsi kötelességének fogja ismerni hatványozott hazaszeretettel, ragaszkodással hűséggel hazája, nemzete és királya iránt meghálálni nemzetének szeretetét.

Debreczen, ez ősi erények puritán jellemek metropolisa mindig az egyenlőség, a szabadság, a testvériség városa volt. E falak között soha sem vert gyökeret a felekezetiesség harsza, avagy gyűlölete; Debreczen puritánlelkű polgárai oltárt emeltek egy szent háromság keresztjének mint a judaizmusnak. A felekezetek zstel-lelekkel csüggnék is Debreczenen és annak felvirágoztatásán közös erővel munkálkodnak.

Husvétot, a szellemi szabadság nagy ünnepét üli a kereszténység. Pesachot, a rabszolgáság alól való felszabadulás ünnepét a zsidóság. Egyik tornyos templomban az orgona áhitatot keltő accordjai, másik a zsinagógában a kántor melabus hangja mellett üli a szabadság ünnepét. Csak a templom és a szertartás különböz, maga a hit egy és ugyanaz. A próféta is mondja: — „Nem egy atyátok van-e?“ „Nem egy Isten teremtett-e mindnyájunkat?“

Hassa át e szent napon az emberiség szívet a teremtő szeretete, jósága, türelme és engesztelése! Szeressük és tiszteljük egymást és közösen mindnyájunk édes anyját, e szent hazát: Kérjük együttesen az örökkévalót, tegye boldoggá és nagyá e nemzetet, Amen!

ZENGJEN, AKI ZENGHET. *)

Zengj, hogyha lelked fölhevül
Szabadságot, hazát,
Két csillag ez, mely fölragyog
Az élet éjén át.

Zengd az erényt és nemzeted
Örök magzatjait,
Erény, szabadság s a haza
Hevülni megtanít.

Ha e három fellekesít,
Vedd kézbe lantodat
S hogy nem hiába hord a föld,
Megáld az öntudat.

Jaj! hogyha lelked a nagyért,
Buzogni nem tanul,
Akasszad szegre lantodat
S ha tudsz, élj boldogul.

CSERNA GÉZA.

*) Az elhunyt jeles poeta egy kiadott költeménye, amelyet 1860-ban írt Debreczenben s kéziratban a m. a. r. László-irodásunknak adott át emlékül.

Bülbül.

— Török história. —
Irta: Prigl Judit, Olga.

Közel a tengerhez, imbolygó ciprus lombok árnyas, kies kis helyén állott Achmed basa palotája. Ma csak rom. A márványoszlopok helyét vadfü nőtte be, gyikokat aranyoz meg a nap sugara. Ezek a gyikok az egyedül élő lények. Ha leszáll az alkonyat, vad lárma kísérteties zugás hallatszik föl a föld alól s nehéz sóhaj kél az esti szélben a romok között. Egy jövevény óránytól hallottam mesélni:

— Mikor Mehmednek egyetlen leánya Aida megszületett, ugyan akkor a basa néger szolgája, egy halvány arcú, szőke fiúcskát talált a tengerparton, ki ott czéltalanul bolyongott föl és alá.

Nyilván szegény, hajótöröttnek gyermeke, kit valamely távol szigeten fedezett föl egy arra vitorlázó hajó s most ideszállította emberlaktá földre. A fiú mintegy négy éves lehetett. Nagy, sötét szemű félénken csüggték a szolgán, ki őt Mehmedhez nevezte. A basa tanult, képzett ember volt. Kétféle nyelven értett s beszélt. Mind a két nyelven megpróbálta szólásra bírni a fiút, de hasztalan. Annak ajka csukva maradt s a beszéd és szó iránt nem mutatott semmi fogékonyságot. Ellenben annál nagyobb figyelemmel hallgatta a madarak énekét. Arca fölvidult s olyan szépen csicsergett közbe, hogy Mehmednek s vele az egész udvarnak szeme, szája nyitva maradt bámultában.

Csodának tartották a gyermeket.

A basa Bülbülnek nevezte s nagy öröme telt benne. Szabad bejárást adott neki palotája legbelsőbb termeibe s az ő búbjós dala alatt el rendszerint Aidát.

Igy teltek az évek.

A talált gyermek erőteljes ifjúvá nőtt, a szunnyadó esőpségből deli, viruló hajadon vált. Aida szép volt, mint egy tündér. Szeme maga a bűvös menyország, lábait verő, leomló haja mint koromfekete éjszaka. Válla alabástrom, orcája piros, mint a hajnal.

Két ifju éggett érte vágygyl, olthatatlan szenvedélylyel. Egyik a perzsa király fia. Szelid, költői lélek. A másik erős, csaknem vad, marczona alak, a távol India lakója, ki tengeren nőtt föl s kinek több kincse volt egy marának, mint Európa összes fejedelmeinek.

Aida a szelidebbet szerette s vőlegénynek választotta.

Már ki is volt tűzve a menyegző napja. Aida merengve dolgozott menyasszonyi fátylan, ezüst szálakból lilimokat himezve beléje.

Bülbül lábainál ült s hallgatagon szagatta fel a pázsit bársonyos gyöpenék szálait.

— Mért nem énekelsz édes madaram? — kérde Aida gyöngéden félresimitva az ifju homlokáról annak aranyzóke fűrtit. Felelj, mért vagy oly bánatos napok óta?

Bülbül sóhajtott s fölneztet Aidára. Olyan szépen tudott beszélni a szemével. Aida megértette.

— Te ugye azt hiszed, hogy most már kevésbé foglak szeretni?

Bülbül csüggedten hajtá le fejét.

— Lásd pedig, ez nem igaz. Allahra, nem! Énekelj, kérlek.

Bülbül vad, szilaj nótába kezdett. Szeme éggett, arcát láng önté el. Majd mintha torkát szoritanák össze, végre is fuldokló zokogásban tört ki.

— Bohó vagy Bülbül! suttogá Aida, de az ő szép szemét is önté a könny.

... Régi látott a világ akkora fényt, pompát, mint mennyi a szép Aida menyegzői ünnepélyére ígérkezett. Maga a másik szerelmes, a sötét arcú hajós is készített meglepetést. Honapok óta szőtte tervét. Embereivel éjnek idején be a tengerpartból a Mehmed basa palotájáig egyenes vonalban hosszú, csatornaszerű alagutat vajatott a föld alatt s körülárkolta a palota fundamentumát. Sötét arczán valami démoni mo-olygás ül, mig parancsait elfojtott hangon osztogatja. Tudja, hogy terve bizonyos, hogy emberei el nem árulják. Oh, mily kőjjel gondol a menyegzői estre.

Tündéri pompa s fény körös-körül. A virágok, a fák, még a palota hideg márvány oszlopai is szerelmet lehelnek. A völgy menyasszonya felé hajol, hogy megcsókolja s ő akkor kinyitja a csatorna vasajtáját a tenger felől. Tudja hány órára esik a dagály, oh a perczekkel is tisztában van.

Mily édes zene lesz fülének a víz morogását, csattogását hallgatni, a mint zuhogva ömlik a lejtős üregbe, lefut a palota fundamentumáig, ott néhány másodperc múlva körülmossa az alácsott talpazatot. Inog a hatalmas épület, összeesik mintha földrengés ráta volna föl. Megőrül a kéjtől, ha hallani fogja a sikoltásokat, oh ezer közül is megfogja ismerni, melyik volt az Aida épületes sikolya...

Titokzatos suttogással borulnak össze a sötétlő ciprus lombok. Bülbül ott bujkál közöttük. A vidám mennyegzői lármá elhat egészen ideig, pedig Bülbül fut előle. Lefut a tengerhez s nézi a tiszta, atlátszó vizet. A tenger csodás lakóit egyenként látja elsuhanni maga előtt. Némelyik olyan, mint egy kinyitott rózsza, ezafatos, piros evezői körülte libegnek. Mintha csak a hullám ringatná.

Milyen jó lehet nekik odalenn, — gondolja magában Bülbül. Ha engem is így ringatna a hab, én álmodhatnék szépet, álmodhatnék mindég Aidáról.

Egy hős hullám kicsapott a partra. A dagály beállott. Bülbül lehajolt s kezével megnedvesítette homlokát. Olyan jól esett neki.

Egyszerre valami vizesés szerű suhogás, csattogás üt meg fülét. Körülnézett s néhány lépést tett a hang irányában. Nem messze tőle, egy a partra vajt ürege nagy robajjal tódult be a víz. A hullám tajtékzó habot vert gyors futásban és eltűnt a mélységbe.

Bülbül szeme arra a sötét, erős alakra tapadt, ki a zuhatagból, mintegy kőhajtásnyira állt, derekát egy fa törzsének támasztva.

Arcával félig a palota felé fordul s ördögi guny mosoly torzítja el időnként vonásait.

Bülbül megismerte, az ő kollégája, a másik elutasított szerelmes.

Sejtő, rémes gondolat cikázott át agyán s mint a villám oly gyorsan futott a palotába. A föld alól sajátságos zugás hallatszik föl, mint távol menyörgés zaja. A márvány oszlopok meg-meg rendeztek.

Nem a zene harsogott. Öröm, jókedv az arcokon, ki is gondolta volna, hogy oly közel jár hozzájuk az a sárga, csontos rém, a halál.

— Uram! — Aida kiáltá Bülbül, ki a nagy veszélyben visszanyerte beszélő képességét s hangjával tudórögte a lakodalmi zajt.

Aida! Meneküljtek. A palota összeomlik. Már is reszketnek az oszlopok. Atkozott legyen a kincses hajós, mindez az ő műve.

— Iszonyu dördülés követte szavait. A palota egyik termének oldalfala beomlott, padlata leszakadozott. A mennyegzői népség rémülten futott a kijárat felé. A palota recsegett ropogott. Sikoltás zaj minden felé.

A kincses hajós eleinte kaczagott, aztán mintha örület fogta volna el, hirtelen felfutott egy omlatag köre. S onnan vetette le magát a mélységbe.

Utánad megyek Aida hörgés a szenyhes, iszapos hullám összezapott teje fölé. A perzsa király szorosán átölelve tartotta menyasszonyát.

— Meneküljünk!
Hol van Bülbül, — kérdé remegve Aida.

— Bülbül? Őt nem kereste senki. Ki tudja, hol van. Talán lenn a tenger fenekén, bibor csigák vetette ágyon. Csodás tenger-rózsák usznak körülötte, lágyan ringatja a hab s ő álmodik szépet, Aidáról.

... A leomlott palota kövei közzé azután minden alkonyatkor befutott a dagály. Hovatovább mind jobban beiszapolja az üreget, zugása is gyöngül.

A jámbor, babonás török azonban még mindég messze elkerüli e helyet kivált naplement után. Azt hiszi, hogy a gonosz lelkek

üvöltének odalenn, míg az esti szélben a sötét kincses hajós sóhajtását véli hallani...

A KERTRE NÉZEK . . .

A kertre nézek ablakomból
Hol minden ágnak disze kél,
Behallik hozzám pajkos ének,
Az alvó ágra vissza térnek,
Mosolygó élet, lomb, levél.

Nézem, nézem a pusztá fákat,
Mint tapaszt rája uj rügyet,
Mint tiszta fényes tündér álmom,
Terül a siró pusztá tájon,
Virágos, dalos kikelet.

Benépesül a néma erdő,
Minden kis ága, rejteke.
Felveri csöndjét visszazálló,
Az ágon újra vigan játszó
Szárnyas vándorok éneke.

Oh ha lelkekre vissza térne!
Uj reménnyel a kikelet,
Szélid lehével hogyha eljő
Levél fakasztó enyhe szellő.
Lefutná róla a telet.

S míg lelkeim újra dalra dalt hoz,
Megtelik könnyel a szemem,
Neki is eljő hervadása,
Nem lesz majd többé könnyű szárnya
És rajta több dal nem terem.

A kertre nézek ablakomból,
Hol mindenütt már uj haraszt,
Behallik hozzám pajkos ének
... Hallgatom! bár minek reméliek?
Dalos virágos uj tavaszt.

Vértessy Ida.

Bolond ember.

Irta: Szathmáry Zoltán.

Épen menni készült. Hanem úgy mondta, hogy elhalasztja a sétát.

Esőre hajlik az idő, meg a kocsiba rendezen főfájást kap. Különbösen sem volt semmi komolyabb célja az uttal.

Ráhagyta, hogy elhiszem. Az égen egyetlen kis bárány felhő kergette a másikat. Az orvosa mondta, hogy ő ajánlotta a kocsisétákat, mert észre vette, hogy öröme, kedve telik benne.

Azért ráhagyta, mintha jól is esett volna kifogása.

Felkuperodott a kerevetre. Egész bizalmasan felrakta picziny cipőjébe bujtatott lábait.

— Jó hogy jött, — mondta. Megcsókoltam a kezét. Hagyta. Kicsiny kacsója ott maradt az enyémben. A hideg, vékony ujjak érintésére, fojtott szenvedély tüze csapott fel szívében.

Csak előbb feltűzdelte hajából, a mint oda temette belé fejét a tengerzöld vánkások közé, egy hajfűrt bontakozott ki s oda lógott a homlokára, a szemébe.

Figyelmeztettem rá. — Már úgy is mindegy, mondta halvány mosollyal, jó lesz úgy, ma már végképen itthon maradok.

Azután még jobban összehuzta magát, mint egy álmos gyermek. — Egy ideig szórakozottan bámult maga elé. Később megszólalt:

— Ma irtam neki, — kezdte. — Olvastam nevét a lapokból, részt vett az őszi meetingen. Ott volt a neve a verseny-nyerők közt. Oda irtam. Bizonyosan meg kellett kapnia. Megint elmélázott szemével. A többit már csak úgy magának mondta:

— Meg is kapta kétségtelenül, azután... Akkor találkozott a tekintetünk. Az utolsó szavaknál mintha valami szégyenletes dolgot mondott volna, elpirult, mint a csinyen kapott

gyermek. Lehunyta a szemét, szép metszésű, vékony, szintelen ajkát beszívta a fogai közzé.

Nyomasztó csend borult ránk. Az utolsó őszi rózsacsokorról, melvnek rothadt szárai már kellemetlen szagot terjesztettek egy kis méhecske röppent fel s neki szaladt az ablak tejuvegének.

Oda csapta magát s lehullott a szőnyegre.

A szívemre mintha valami teher nehezedett volna.

Szerettem volna, ha befejezte volna a mondatot, de félttem megkérdezni: aztán?...

Léha, hideg ember az ura. Ha megsértette volna.

A torkomat égette, szorította valami. Megszorítottam a bársony kezét. Magam is megrettentem, mikor elröppent ajkamon a kérdés:

— Aztán?!

Először gondolkodott, tusakodott magában, éreztem, hogy keze remeg, minden tagja vibrál.

Hirtelen, minden átmenet nélkül felugrott a kerevetéről. Ugy félig-meddig lehempereedett róla, magával rántva esés közben vánkosit.

Oda gördült a lábom elé, elfogta a zokogás.

Felemeltem lassan, óvatosan magamhoz. A kezemet egy odahullott forró könyvessepp égette, megcsuklott a hangja, mikor mondta:

— Nem irt vissza. Nem kellek már neki. Ott tartottam a szegény asszonyt karjaim közt. — Szerettem régen, — olthatlan lánggal egyetlen vágyam az volt, hogy enyém lehessen.

Most az lehetett volna. Fedetlen nyaka kísértésbe hozott. Hallucináltam. Csókold meg! a démon ösztökélt: Szorítsd magadhoz, a tied...

Éreztem, hogy gömbölyű karja lecsuklik vállamról. — Erőtvett rajta a kimerülés. — Felkaptam az ölemből s oda vittem a kerevetre.

A mint a haját félresimitottam bájos homlokáról, delejes áram futott végig rajtam. Csengtettem s elfutottam a nélkül, hogy csak a kezét is megcsókoltam volna. Futottam az utcára, mint akit valami rém üldöz s még mindig hallottam azt a belső, gonosz hangot:

— Bolond ember.

II.
Mint kis, apró leánnyal találkoztam vele a fürdőn. — Az egész társaság kedvence volt. Ugy becézgetjük mint valami cukorbabát.

Szerette a virágot, oda hordtunk minden virágot hozzá. A park kertésze sokat morgott miatta:

— Annak a kis lánynak az egész világ bolondja

Ha kijött séálni, körülvevők. Ha melege volt, négyen is tiltakoztunk az ellen, hogy hűsítőt vegyen magához. Ha hűvösödött az idő, ötten hordtunk utána a nagy kendőt, feltöltöt. Beburkoltuk, mint valami pólyás babát.

Nem is hívtuk másként csak úgy „baba.” A baba pedig egyformán fogadta mindnyájunk udvarlását, ugyan tetszett neki a dolog.

Mi pedig örültünk, ha bohóságainkon tapsolt kis kacsóival. És szinte fájt arra gondolnunk, hogy a babát egyszer csak elviszik közülünk, elviszi majd a nénye.

Arva leány volt, egyik nénye nevelte fel, de büszke is volt az ő „leányára.” Vigyázott rá, mint a szeme fényére.

Mi még irigyeltük is a nénit a kisleányáért.

Csunya asszony, még majd elviszi a babát. Szerettük volna elviinni, de a néni hallani sem akart róla.

Még egész gyermek, — védekezett, — ért is az valamit a házassághoz, azután meg ha megkérdezik, hogy melyikünket szereti, hát azt találja mondani, hogy mindnyájatoknak csak nem adhatom.

Egyszer azután jött a Nyírségből egy marezona ktnézésű földbirtokos. Az elvitte a babát, mert — önként ment vele.

A mi azután történt, az már nagyon unalmas dolog.

A nagy ur játszott egy darabig a kis leánnyal. Úgy volt vele, mint a gyermek játékszerével. Mikor ráunt, keveset törődött vele, folytatta a régi életmódját, szerzett magának új játékszert.

A kis porcellán asszonyka a szemére lobbantotta.

III.

Ez után történt az, hogy mikor ott voltam nála, oda vonult kétségbeesésében a keblemre s csak hogy azt nem mondta.

Jó, hát akkor legyek a tied.

Ezután történt az is, hogy én meg csak úgy nem válaszoltam rá:

— Csak hogy nekem nem kellesz, én miattam ne kárhozzon el egyetlen asszonyi lélek sem.

És nem is mentem el hozzá többet.

... A napokban hallottam, hogy elvált az urától. Vig életet folytat, szalont, kocsit, lovat tart. Nem sok kimélettel beszéltek róla.

Egyszer találkoztam vele.

Könnyű kocsiján hajtattott. Mellette egy ismeretlen, monoklis ur ült. A monoklis kopasz ur gomblyukában meglazult a leander virág. A kis asszonyka saját kezével erősítette meg. Az egész utca szeme láttára.

Akkor találkoztam a tekintetünk. Megemelttem a kalapom, de nem köszönt vissza.

A mosolyából mintha azt olvastam volna ki:

— Bolond ember!

Virágrege.

A rózsa, nem a vad, a halvány,
Mely erdőszéleken virázkik,
A büszke, cifra kertirózsa
A liliummal hanczukázik.

„Te szintelen, sápadt virág,
Az ég nem juttatott tenéked
Még egy tövist sem fegyverül,
Hogy távol tarsd az ellenséget.

Lásd, engemet megvéd az ég,
A fegyver itt a közelemben
S ha valaki letörni vágy,
A tövisek megóvnak engem.

És az felel: Oh bölcs az ég,
Eredben láng s piros az arcod,
A fegyver szükséges neked:
A láng vért szül s a vér a harcot.

Láng színe nem ég szirmomon,
Hideg és lángtalan a hó rajt,
Fegyverre mi szükség nekem?
Ártatlanságom is megóv majd!

Zoltán Vilmos.

Mondások

Az erkölcs oly bakter, a ki szívesen elalszik egy jó félórászkára, illő borral való fejében.

Herosztrates.

Kiengesztelt jó baráttól, kétszer melegtett ételtől isten mentsen.

Csatár Zsigmond.

A szerelmes ember olyan, mint a gyufa, mikor lángra gyult elveszti a — fejét.

Zelej Imre.

Minden genialitás forrása az őszinteség. Az emberek szellemesebbek lennének, ha erkölcsösebbek volnának.

Börne.

Az a fiatal ember, a ki semmit sem bámul, nem fiatal.

Legouvé.

Sokat nélkülözhet az ember, csak egyet nem: az embert magát.

Börne.

Oh, súlyos végzete az embernek. Alig érett meg a szellem, már fonnyadni kezd a test.

Montesquien.

Az ij meghajlítva mutatja erejét.

Grillparzer.

Barátok! Senki sem jó barát.

Aristoteles.

Egy legyet agyonütöttem este s egy mégis felvert kora hajnalon.

Goethe.

DAL A MILLENNIUMRA.

Szálljon az égbe, zendüljön az ének!
Napja lehunytán hosszú ezredévek,
Zengje a róna, orma a hegyeknek
Hálaimáját a magyar nemzetnek.

Hadd legyen a dal ezerév visszhangja
Bunak örömeinek hirdető harangja;
Bunak örömeinek nyiljék szóra szája
Érezze újra magyarok hazája.

Harsogjon a harez harsány riadója
Lengjen a szélben Árpád lobogója;
S győztes csatáknak áldomását ülve,
Bugjon a sikon Lehel hadi kürtje.

Hol annyi hősnék véreznie kellett
Sirjon az ének Sajó vize mellett;
S hol sirt az ármány egy nemzetnek ásott
Öntözze könnyel Világost, Mohácsot.

S vészbe, viharba, mi most is a régi,
Élnek erőben Árpád ivadékai,
Dörghet az ágyu, harezok riadója
Hadur a magyart megvédi, megójjá.

Szálljon az égig, zendüljön az ének
Napja lehunytán hosszú ezredévek
Isten, ki által hazát nyert e nemzet
Engedd megérnünk a második ezret.

Balogh István.

Figyelemre méltó intések az arczenőcsöt illetőleg

csak

akkor valódi, ha zöld raggyegyel leragasztva saját kezű aláírását viseli.

Egyesülve

van benne a legerősebb hatás az abszolút ártalmatlansággal.

Eltávolítja

a szeplőket, megóv az arcfoltoktól. Teljesen ártalmatlan.

50 éve használtatik

Egy tégely 35 kr., Szalvator szappan 50 kr.

Dr. Spitzer

Lyoni rizspor 50—80 kr. Mosdóvíz 40 kr.

Három nap alatt fehér kezek a Rosenfeld fele kezpaszta

használatától (félhold védjeggyel.)

Raktár minden előkelőbb gyógyszerárban. Ahol nincs küldünk directe. Gyár és postaküldés

ROSENFELD és BALAS

old. gyógyszerészek, illatszergyár
Budapest, David utca 9. szám.

A legjobb és legbiztosabb hatású szer szeplő, májfolt ellen a

"Venus arczenőcs"

mely kapható egyedül csak a készítőnél

Molnár Lajosnál

gyógyáru raktár Frohner épület, a megyeházzal szembe, 1 tégely 75 kr. Ugyanitt mindenféle illatszerek, pipere cikkek kaphatók a legolcsóbban.

Közel félszázad óta fennálló magkereskedésben mindennemű

gazdasági, konyhakerti és virágmagvak

a legolcsóbb árakon kaphatók.

Csiraképesség és fajazonosság biztosított.

Francia és magyar luczerna, kezeskedett államilag plombázott, arankamentes minőségekben.

Megvizsgálatlan és plombázatlan magvakat nem tartok.

Elfogadok luczerna- és lóhere magvakat tökéletes tisztítás és arankamentesítés céljából s kívánatra plombázatom is, csekély díj fizetés mellett.

Lóhere, a legszebb lilaszínű, nagszemű áru plombázott, mesés olcsó áron.
Takarmányrépa magvak eredeti észak-németországi termés, ólomzárolt zsákokban fajtiszta, a létező legnemesebb minőségben, mint: Oberndorfi sárga, veres Mamuth, sárga buczok, olajbogyó alaku és Eckendorfi sárga az elképzelhető legolcsóbb árakon.

Mindennemű konyhakerti magvak nagy választéka, különös tekintettel itteni viszonyainkra.

Több mint 200-féle a legismeretesebb virágfajoknak, hagymák, gumók stb. állandóan raktáron.

Tubarózsák: 10 drb 90 kr., 1 drb 10 kr.

Gladíolus hagymák: 10 drb 90 és 100 kr., 1 drb 10 és 12 kr.

Ezzel kapcsolatban és félreértések kikerülése végett megjegyzem, hogy nálam nincs budapesti magkereskedők bizományi raktára s velök semmiféle közösségben nem vagyok.

Az általam és saját cégem alatt forgalomba hozott magvak mind közvetlen termelőktől vannak, kikkel állandó összeköttetést tartok fenn.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Kontsek Géza

előbb Gaszner Károly

magkereskedése Debreczen, Kossuth-utca.

Virágos Kert

a Debreczeni Hirlap kis olvasóinak.

1896. április 4.

Debreczen

HIMES TOJÁS.

— Husvéti história. —
Irta Kuthi bácsi.

Úlj ide mellém te kis kajdác és hallgasd végig ezt a szép és tanulságos történetet arról az igen szép husvéti himes tojásról, a mit most elmondó leszek.

„Kuthi bácsi kérem, piros az a himes tojás, meg peyves is?”
„Mindenek előtt pihentesd azt a mogoró törő kis szájaeskádat, különben nem mesélek semmit.”

„Jól van Kuthi bácsi, hallgatok.”

Hol volt, hol nem volt, még az Óperenciás tengeren túl is — volt egyszer egy nagy-nagy erdő.

„Olyan nagy, mint a mi nagy erdők a Dobos pavillonnal?”

„Ugy-e már megint csacsogsz?”

Biz a nagyobb volt, még a kis kassai erdőnél is. — Hát ebben a nagy-nagy erdőben volt egy kis kunyhó és abban a kis kunyhóban lakott egy szegény ember feleségével és Erzsike nevű kis leánykával. Erzsike szép is, jó is volt.

„Milyen volt a haja, Kuthi bácsi, szőke, vagy fekete? Hát a szeme?”

„Erzsikének olyan haja és szeme no meg szájaeskája és orcácskája volt, a milyen a kis angyalkának van a képen, a ki a kis báránykával játszik.”

„Oh be szép volt akkor az a kis Erzsike!”

„Elhiszem azt! Hát ahogy közeledett a husvét azt mondta a kis Erzsike édes mamájának:

„Édes mamácska, ugy szeretném, ha nekem is volna egy szép himes tojásom amilyet az erdész Etelkájánál láttam.”

„Szegények vagyunk mi, Erzsikém, nem vehetek én neked olyan himest, de még tyunk sincs, a ki tojna egy-egy tojásukat, hogy egy kis börszenynyei befestenek aztán.”

„De van egy kakasunk édes mama, majd tojik az!”

„Kis bohó te, hát nem tudod, hogy a kakas nem tojik?”

„Nem? Beh kár! Majd megkérem a jó Istenkét, hogy a kakas tojjon egy szép himes tojást.”

Erzsike aztán szépen összetette a két kosóját és szépen kérte az Istenkét, hogy az ő kakasuk tojjon egy szép himes tojást.

A husvét közeledett. Az erdészlakban nagy sürgős-forgás volt. Az erdész hozott a városból cukros és bársonyos himeseket, czifra ruhákat és mindenféle szépeket, hogy az Erzsikének szeme-szája elállott annak látásán.

Erzsikének pedig mi sem változott a nagy unnap uszteletére, mert nagyon szegények voltak. Az anya ugyan szépen kiséperte a kunyhót, felsikálta a padlót, kimosta Erzsike egyetlen piros ruhácskáját és sütött egy nagy zablisztes pogácsát. — Az volt az egész.

Másnap reggel, a hogy a husvét beállott Erzsike sietett fel a padlásra, a hol kakas hálni szokott és megnézte: nem tojt-e a kakas?

És ime, egy nagy fényes tojás volt a kakas alatt. A tojás fényes és kemény volt, — akar a kő!

Erzsike sietett az apjához a tojással.
„Nézzé kend édes apám, a kakas tojt egy szép, nagy kemény tojást!”

Az apa kezébe vette a tojást, a mely olyan kemény volt, mint a karbunkulus. Csóvalta a fejét, hőmögött, — majd az anya is szemügyre vette a kakas tojta tojást — ő sem látott még ilyet, pedig az erdészeknél szolgált.

„Hallod-e apjuk,” szolt végre az asszony, „eredj be a városba azzal a tojással és mutasd meg azt a boltosnak, az majd megmondja neked, milyen jószág az, talán ad érte valamit!”

Az öreg nyakába vette gunyáját és elbandukolt a városba a boltoshoz.

A boltos az aranymiveshez utasította az öreget.

A hogy az aranymives meglátta a tojást, annyi pénzt adott az öregnek, hogy a tarisznyája és a gunyája mindkét zsebe tele lett tőle.

Hát az a tojás bizony igazi gyémánt tojás volt.

Az öreg pedig elment aztán a boltoshoz és vett 6 czukros tojást, 12 báránykát és egy selyemből való tojást Erzsikéjének.

„Kuthi bácsi kérem ki lehetett nyitni azt a selyemtojást? és mi volt benne?”

„Ki azt, te csacsogó papagáj, — volt biz abban egy kis bárányka és egy kis angyalka is!”

„Hát még mit vett Erzsikének az atyja?”
„Vett még finom ruhát, czipelőt, szalagot, kolárist és fülbevalót.”

Aztán vett neki A. B. C. és könyvet meg sok kézes könyvet.”

„Iskolába kellett aztán járni Erzsikének?”

„Járt biz az és igen jól tanult, szorgalmas kis leányka volt, a miért is a kis kakas minden évben husvétkor tojt egy-egy gyémánt tojásukat, a melyet apja eladott a városban a boltosnak, a miért sok-sok pénzt kapott.”

A kis Erzsike aztán azt tette, hogy kötényt telerakta sok szép igazi himes tojással, süteménnyel, czukorkával és bevitte azt a faluba és elosztotta a szegénylánykák közt, a kiknek apjuk nem vehetett himes tojást.

Még most is él a kis Erzsike, ha meg nem halt.

A legszebb ut.

Puha, zöld pázsiton ült Erna fogadott atyjával. Az öreg vak, beteges és gyöngye volt, és körülöttük senki semmi segély, mert nagy rengeteg erdőben voltak, hol az árnyak mind hosszabbakká, sötétebbekké váltak gyorsan közeledett az éjszaka.

Nyöszörögve, jajgatva támaszkodott az öreg, egy alma fa törzséhez, s mire az éj beállt a halál angyala érkezett hozzá és oldalra mellé állott.

„Isten veled szeretett gyermekem! Isten veled Erna,” mondá az öreg, „megemlékezzél, hogy mindég a legjobb uton jársz!”

És most hatalmas szárnycsattogások hangzottak, és Erna egyedül volt a széles nagy világon.

A lányka elkezdett sirni és oda ült a csörgedező patak partjára, a mely kemény kővek, és lágy mohák között kanyargott odább; és mentül tovább ült ott annál világosabb lett az erdő, mert a hold keresztül sütött a fák ágai között.

Ekkor olyan csodás suttogás hallatszott a parton álló fák galyai között és a virágos kis dombon meglevenült az élet — mintha égi zene hangzott volna távolról — pedig közelben volt, de alig halhatóan, mert ez a kis virág tündérek zenéje vala.

A kis Ernát közbe vették a kis tánczó tündérek, aztán virágról virágra száltak az megrázták azokat száraikon úgy, hogy azok mint piczi ezüst harangok meg meg csendültek, a környéken levő madarak is föl ebtedvén részt akarván venni a hangversenyben, rá kezdtek a csicsergést; csak mikor szemecskéiket kinyitva meg látták hogy éjszaka van, újra szárnyuk alá dugták fejcskéiket ismét elaludtak.

Egyszerre megszűnt a táncz és tündöklő világosság derengett a lombok között. — A tündér királyné közeledett kíséretével, aki Ernával akart beszélni.

Pompás menet volt ez, mondhatom, pompás ragyogó oly annyira, hogy a kis Erna majd meg vakult, a nagy fényességben, csak az volt a szerencsése, hogy az egész világosság zöld színű levén, nem ártott a szemnek. Először a királyné szolgálói érkeztek meg, arannyal himzett égkékszin palástban s hajakat gyöngyvirág füzér díszíté; utánuk jött a királyné hegyi kristály kocsijában, melyet fehér galamok húztak. A királyné palástja tarka madártollakból volt szövve, és úgy világított mint a csillagfény egész kis körbe. Koronája csillogó harmat cseppekkel volt kirekva és kormánypálczája egy darab gyémántból volt készörülve. Kis törpe hegyimánó volt a kocsi, és két zöld fényű szentjános bogár kapaszkodott jól hátul a kocsi inasoknak. — A kocsikat lidércz lángok lebegték körül.

Mikor a koci arra a helyre ért, a hol a kis Erna ült megállott és a tündér királyné megszólította:

Ártatlansággal kiérdemelted, hogy bennünket megáthass, és én eljövök, hogy neked három utat megmutathassak, melyek közül jogod van azt választani, melyen járni akarsz.

És a királyné a csörgedező patakra mutatott.

„Tekincs le a patak vizébe és ott fogod az egyik utat találni!”

Erna beletekintett a vizbe és magát pillantotta meg pompás ruhában öltözve és olyan uton haladva a mely tarka szőnyegekké volt bevonva és az ut mindkét oldalán csodálók és bámulók tömjén füstölökkel kezökben s mosolylyal ajkaikon hajoltak meg előtte. — Mindenütt terített asztalok állottak, melyek gonyedtek a drága étkek és drága borok terhe alatt, és s vendégek úgy hódítottak neki mintha királynő lett volna. De bezeg az ut végén egészen máskép volt; mert azok kik előbb dicsőítették most ujjal mutattak rá és azok kik előbe mosolyogtak, most kicsufoltak. — És pompájából, gazdaságából oda kellett neki vándorolni, hol nincs többé öröm.

Könyves szemekkel, remgő szívvel mondá Erna:

„Ezen az uton én nem akarok járni!” Tekincs le a patak vizébe és ott meg fogod látni a második utat! szolt újra a tündér királyné és a patakra mutatott.

Erna letekintett és újra megpillantá magát, de nagyon szegényesen öltözve, utja darabos köveken és tövisen vezetett keresztül; étele száraz kenyér, itala tiszta víz vala; de az ut regen egészen maskent volt, ott megnyitak az örökké tartó öröm kapui és ő elhagyja szegénységét, hogy belépjen oda, hol minden csupa fény és öröm.

„Ezen az uton már inkább megyek!” mondá sóhajtván Erna, mert a kővek és tövissek jutottak eszébe.

Tekincs fel az égre, ott fogod látni a harmadik utat! mondá a tündérkirályné és felmutatott az égre.

Erna feltékintett és arca gyermeki örömtől ragyogott, mikor az a fenséges látvány szemébe tűnt, melyet a tündérkirálynó mutatott neki. — A földtől fel az égig ért egy ut a nagyvégtelen ür felett, és azon az uton angyalok röpültek alá s fel, ruhájuk fehér volt és fényes mint a ragyogó nap, fejökön csillag koszoru. Néhány kicsi gyermekeket vittek karjaikon, a kiket a halál angyala a földi bánattal és nyomorral megmentett; mások elaggott öszt kísérték a ki faradtan tért nyu-

ÁR

ÉPÍTŐMESTER
költséget 16
ntve küldetnek.

galomra és földi poralakját egy kis gyermek alakjáért cserélte ki; mert csak gyermekeké a menyeknek országa

„Ezen az uton akarok haladni! suttogó Erna és abban a pillanatban szárnyasattogások halatszottak az erdőn keresztül, és Erna emelkedni érezte magát, vitték el a földről fel a magasba.

A hold elhalványult, és az ég pirulni kezdett keleten; és készültek hozzá, hogy az ég királynóját a napot énekeikkel üdvözljék; de Erna kis fejét egy dombocskára hajtva elaludt a patak halk csörgedezése mellett és a piczi tündérek megcsókolták bucsuzásul és annyira sirtak, hogy a kis leány fe- kete fürtjei egészen megnevésedtek, és a körülötte levő pázsit is csak úgy villogott a tündérek könnyeitől.

Mikor a nap fölkelt és sugarai áthatot- tak a fák lombjain, két vándor arra járt és megtalálta Ernát és nevelő atyját. — Az öreg meg volt halva azt azonnal látták; de Erna csak aludt — gondolták — olyan szépen, olyan mosolyogva feküdt ott a puha pázsiton. — Megpróbálták felébreszteni, de nem bir- ták, és hát hogyan is lehetett volna az hiszen ő a legjobb utat választotta!

A «Virágos Kert» telephonja.
Talányaink és megfejtésünk a jövő számban közölnöttek.

Védjegy. Védjegy.
Mária-
czelli
Gyomor-
cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajok-
nál, nélkülözhetetlen és általánosan
ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei:
Étvágytalanság, gyomorgyengeség,
púzsos lehelet, fellujtság, savanyu,
felbőftögettség, hasmenés, gyomorfégés,
felesleges, nyálkákiválasztás, sár-
gaság, undor és hányás, gyomor-
görcs székellés.

Hathatós gyógyszernek bizo-
nyult fejféjásánál, a menyinyiben
ez a gyomortól származott, gyo-
mortülsúlyos étellekkel és
italokkal, gilliszták, májbajok és
hámorrhoidáknál.

Említett bajoknál a **Mária-
czelli gyomorcseppek**
évek óta kitűnőnek bizonyultak,
a mit száz meg száz bizonyítvány
tanúsít. Egy kis üveg ára has-
ználati utasítással együtt 40 kr.,
nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár:
Török József gyógyszerész
Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tü-
zetesen tessék megtekinteni! Csak
oly cseppeket tessék elfogadni,
melyeknek burkolatára zöld
szalag van ragasztva a készítő
aláírásával (C. Brády) és ezen
szavakkal: „Valódiságát bizo-
nyítom”.

A Mária-czelli gyomorcseppek
valodian kaphatók.

Debreczenben: Tóth Béla, Mihalovics
István, Dr. Rothschnek V. Emil, Tamássy,
Balázs. Diószegen: Vaday Ignác. Ér-
mihályfalván: Mátray István. Had-
házson: Farkas Ödön Kabán Horváth
Kálmán gyógyszerész uraknál.

Különlegesség poloskák, bol-
hák, konyhai férgek, moly, házi állatokon
tartózkodó paraziták stb. ellen.

Zacherlin

bámulatosan hat! Felülmulhatlan

gyorsan és biztosan öli a kártékony férgeket és azért is az emberiség milliói dicsérik és
keresik. Ismertető jelei: 1. lepecsételt üveg; 2. a „Zacherl” név.

Debreczenben Bornyász József, Csanak József, Csicsó Lajos, Deutsch Albert, Dömök
Béla, Félégyházi János, Francsics Vincze, Fritsch Károly, Ganofszky Lajos, Geréby Fülöp,
Havas József, Klein Bernát, Koha testvérek, Kohn Henrik, Khon Lajos, Kontsek Géza,
Kovács Mihály, Kun József, Leidenfrost Armin, Lusztig Károly, Parti F. Radetzky József,
Raics Gyula, Rickl J. Antal, Rosenthal Dániel, Róth Antal, Szabó Zsigmond, Szent Királyi
Tivadár, Tóth Béla, Tóth Sándor, Varga Lajos, — **Berettyó-Ujfalu:** Karas Imre, Ifj.
Weiszberg J. — **Er-Mihályfalva:** Polák Mór, Lévai Vincze, H. Bözörmény: Gemein-
beck József, Hajdu-Nánás: Slachta János, Hajdu Szoboszló: Kiss Pál, Körner Béla, Püspök-
Ladány: Taritzky Endre, Tisza-Füred: Schön Jakab, Ungar Arthur.

Bartolovich Sándor fia, eszéki szilvórium nagytermelő

bizományi raktárát átvettem s van szerencsém ezen elismert első rangu
cég kitűnő gyártmányait, eredeti töltésben és eredeti **GYÁRI**
ÁRAKON ajánlani, — és pedig:

Cabinet szilvórium	1/1	literes palack (kiváló specialitás)	2.20.
1834. évbéli	1/1	" "	1.65.
1843.	1/1	" "	1.45.
1862.	1/1	" "	1.30.
1867.	1/1	" "	1.20.
1875.	1/1	" "	1.10.
1878.	1/1	" "	1.—.
* Cognac legfinomabb	7/10	" "	1.30.
**	7/10	" "	1.75.
***	7/10	" "	2.20.
Creme de Cognac	7/10	" "	2.75.

Főraktár és egyedüli elárusítás:

Kontsek Géza,

előbb Gaszner Károly fűszer, bor és csomago-üzletében, — Debreczen,
Kossuth utca.